

Er studentene trygge? Mistenkelig aktivitet på studentboliger!

side 8

FOTO: AARON ROBERT TESCHNER

HVA LIGGER I FREMTIDEN TIL VISUELLE KULTURSTUDIER: PROGRAMMET FEIRER SEIEREN, MEN UTFORDRINGENE VENTER RUNDT HJØRNET

SIDE 6-7

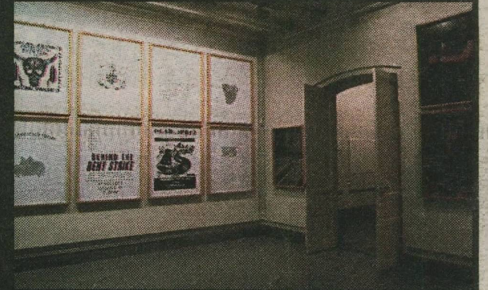
JORGE CHAM STØTTER PROKRASINASJON: INTERVJU MED EN KJENT SERIETEGNER, MED DOKTORSTUDENTER OG PROKRASINASJON SOM GJENNOMGÅENDE TEMA

SIDE 10

ADRENALINFYLT SNØSJOKK! LOKKE DEG MED PÅ EKSTREME VINTERSPORTER I NORGE

SIDE 18

KUNSTFORENING: TO KONTRASTENDE UTSTILLINGER

SIDE 23

MASTER 2013-2015

Søknadsfrist:
1. april 2013

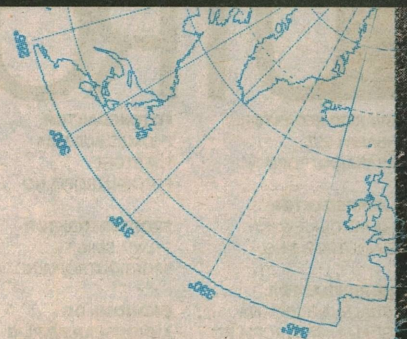
Master Landscape and Territorial Studies Nytt internasjonalt studie i landskapsarkitektur, Tromsø

Utviklingen i polarområdene skaper nye utfordringer og muligheter for arktiske byer og landskap. Bli med på å forme det fremtidige nord!

Søknadsfrist 1. april 2013 – oppstart høst 2013
Les mer på www.aho.no

Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo
The Oslo School of Architecture and Design

LEDER

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Brave New Management

Det finnes sikkert mange akademikere som har hørt uttrykket New Public Management. Det kan faktisk hende at ordet dukker opp i deres mareritt. Særlig for de som jobber med studieretninger som i seg selv ikke er kostnadseffektive. Hvis du er en student er det mulig at du ikke har hørt om begrepet, spesielt i en akademisk sammenheng.

Begrepet New Public Management beskriver en rekke reformer i det norske byråkrati siden 80-tallet. NPM er ment å øke effektiviteten innad den offentlige sektor ved å bruke markedsøkonomiske styringsmekanismer.

I universitetsmiljø, tyder New Public Management på at fakulteter og institutter bør være kostnadseffektive. Det kan virke logisk, i hvert fall hvis du ikke legger så mye tanker i det. Alle offentlige institusjoner bør ikke bruke mer penger enn de får eller tjener. Likevel er det ikke så lett anvendelig i en akademisk sammenheng. Det finnes mange institutter som sliter under NPM-systemet. Humanistiske fag er de som sliter mest.

Hva menes det med at et studieprogram er kostnadseffektivt? Det finnes de som tjener på seg selv, som mesteparten av real- og naturfag eller det medisinske fakultet. De andre, særlig humanistiske fag, sliter med å dra inntekter. Hvordan selger du kulturell forståelse? Eller forståelse av menneskerettigheter? Hvordan overbevise folk at kritisk diskursanalyse kan føre til å forbedre deres liv?

Innføring av NPM fører til at noen av de humanistiske studieprogrammer nedlegges. På UiT er Human Rights Practice i fare for å bli nedlagt. Tidligere studenter av programmet skrev masteroppgaver om virkningene på bærekraftighet og forfremmelse av menneskerettigheter eller medias rolle i forfremmelsen av menneskerettigheter.

Denne prosessen skjer ikke bare i Norge. Myndighetene i Storbritannia bestemte å kutte stipend til humanistiske emner, siden de «ikke drar nytte». I hele verden ble de humanistiske emner nedvurderte. Det er politikere som tar avgjørelser som fører til nedleggelse av slike programmer. Jeg lurer på om deres utdanningsbakgrunn ligger i realfag.

Universitets rolle er å bidra til samfunnsutvikling, ikke bare teknologisk, men også utvikling av vår samfunnsbevissthet og kultivering av idealer som vårt samfunn er basert på.

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
AARON TESCHNER
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
THOMAS BUIKEMA
FJERTOFT
FOTO@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG:**
NATALIA MAZUR
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 5

DISCLOSING A STUDENT-ORIENTED LINK OF SiTo'S FOOD CHAIN	side 05
Hva ligger i fremtiden til Visuelle kulturstudier?	side 06
Studenter blir plaget av tyverier og uvedkommende	side 08
En trygg radonmengde på SiTo studentboliger?	side 09
Procrastination is helpful	side 10
Hvordan kan studentliv kombineres med kjæledyr?	side 11
Studentsamfunnspalten	side 12

Meninger

side 13

Habemus Papam	side 13
New pope, same problems	side 12
Norsk bistand – stjeler vi fra de fattige?	side 14
Nedleggelse av Visuelle kulturstudier ved UiT 14	
Er homofile lykkeligere?	side 16
Lister som frister	side 17

Sport

side 18

Motivasjon for sport	side 18
Uvanlige vintersport	side 19
Middelalderske fekting klubb	side 20
På haiketur etter den perfekte bølgen	side 21

Kultur

side 22

Teater	
Happy Birthday, Putin	side 22
Kunst	
Kunstforening	side 23
Wane aneW	side 23
Musikk	
AGN! Sjarkfestivalen	side 24
Jonas Alaska	side 24
Finnegans Fake	side 24
Metal Page	side 25
CD anmeldelser	side 26
Epitome of Frail	
Cazadores	
Nick Cave	
Devendra Banhart	
Jonas Alaska	
Film	
FilmSpam	side 27
VT Spalten	side 27
Kunst	
Tangokonsert	side 28
Kunst på Campus	side 28
Bok	
Maskineriet	side 29
Spill	
Proctologist: Explorer	side 29

Underholdning

side 31

International Recipe	side 30
Kjemien Rundt Oss	side 30

Bildespesial: Enjoying the sun and the snow

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

FOTO: RITA AZAR SVENDSEN

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

Utropia for

35 år siden

1978:

Utropia publiserer en oppsummering av 8. mai. Over 1200 i tog i Tromsø!

10 år siden

2003:

USA kommer aldri til å bli kvitt med Saddam Hussein med bomber. Milosevic og bin Laden overlevde, det kommer Hussein også til å gjøre, forteller fredsforsker Jan Ølberg til Utropia.

SMUGTITT APRIL

Liker du å se filmer før alle andre?
Månadens SMUGTITT, Warm Bodies, er et velkjent opplegg: et mystisk virus har ødelagt en sivilisert verden og forvandlet ofrene til menneske etende monstre uten minner fra sin egen fortid. Warm Bodies er en film som kaster et forbausende romantisk lys over den lettere siden av zombieapokalypsen - og minner oss om hva betyr å være menneskelig.

ANNO 1916

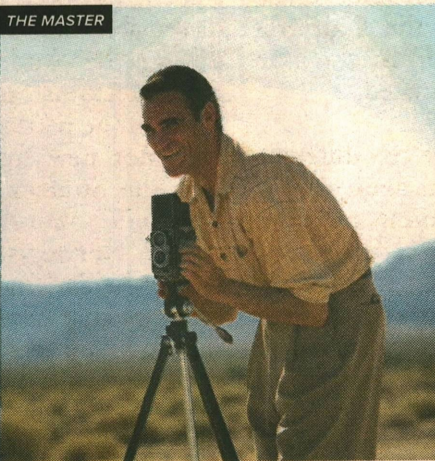
VERDENSTEATRET

K I N O

STORIES WE TELL

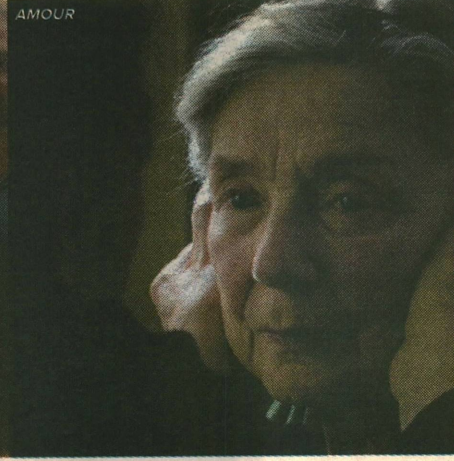
THE MASTER

SILVER LININGS PLAYBOOK

AMOUR

FILM HVER DAG, HELE PÅSKEN

Se www.verdensteatret.no
for hele månedens program.
[facebook.com/verdensteatret](https://www.facebook.com/verdensteatret)

Disclosing a Student-oriented Link of SiTo's Food Chain

FOTO: JUAN PABLO

SiTo has developed a wide platform to support initiatives related to the services they provide. In 2011 SiTo decided to establish two “Brukerråd for kantinene”, a couple of councils devoted to addressing the cafeterias' issues and discussing how to improve the service.

SARA LUPINI
SARALUPINI@GMAIL.COM

Student Representatives at the Cafeterias' Councils

Jørn Lomax and Lars-Magnus Underhaug are the student representatives currently engaged by the cafeterias' councils to act as a bridge between the SiTo organization and students. Their jobs consists of collecting feedback from students about the canteen services, reporting the issues discussed during the council meetings, and trying to find ways to solve problems and let people be totally satisfied about

their lunch break.

As SiTo wrote on the web, “The quality of the provision is best when it is developed through interaction between users and professionals”. That's why we asked the two student representatives at the councils to explain us what their interactive role has been.

Cafeterias' issues

Lomax and Underhaug told us about several issues they have been facing, since the Student Parliament accepted their nominations to the representative positions last September. Some examples are:

—The Cafeteria Menu published on-line often doesn't match with the real offer so the dishes available to be purchased at the Cafeteria are different from the one publicly announced.

—Among the 6 different Cafeterias, the main one is the one that counts on more customers while the others, less known and less space available, rely on a very small clientèle, the unbalance creates some organizational complications.

—The necessity of making a constant effort to ensure the availability of “cheap meals” from 50kr., 60kr., and 70kr.

to have affordable alternatives to sandwiches and wraps.

The last issue is a sore point since it has been considered a sensible argument even during the Student Parliament elections campaign by some of the parties involved. It is not new for instance, that the Student Cafeterias are quite almost frequented by Norwegian students while the Internationals (a category that often includes the low budget students) prefer to avoid the cafeterias because of the high prices.

Awareness of the services is a good first step

The latter consideration se-

emed to take the student representatives by surprise. It implies the main issue with the food supply services is the weakness of the information flow due to linguistic constraints as well as laziness or any other business.

The information coming from the service providers and the information coming from the students have both met obstacles in their way to recipients in any case.

More should be done in the future to spread the word about the possibilities of supporting customers' rights through the official complaints-handling service, agree both representatives.

Hva ligger i fremtiden til Visuelle kulturstudier?

Selv om VKS har feiret seieren, står det enda flere utfordringer foran studieprogrammet.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

På IAS sitt Instituttstyremøte sist mandag ble forslaget om å legge ned Visuelle kulturstudier nedstemt med seks mot to stemmer. Bjørn Arntsen, førsteamanuensis ved VKS er veldig glad for utfallet. Han mener likevel at det er det kommende styremøtet på HSL-fakultetet blir viktig. Arntsen mener at forslaget om å legge ned VKS må ses i lys av noen generelle endringer innenfor universitetssystemet.

Den større sammenheng

Arntsen mener at prosessen gjelder ikke bare Institutt for arkeologi og sosialantropologi. Med innføringen av markedsøkonomiske styringsmekanismer i offentlig virksomhet er aktiviteten på store flerfaglige institutter blitt underlagt strenge budsjettammer. På dette nivået skal altså både budsjetter holdes og faglige prioriteringer foretas, noe som fører til at ulike interesser settes opp mot hverandre. Man oppfordres dermed til en slags kanibalisme, hvor man gjennom å spise hverandre kan berge eget fagtilbud. Arntsen mener at det taler til fagmiljøene ved IAS sin fordel at de har avslått å ta del i dette.

Å foreta slike avgjørelser basert på en kortsiktig økonomisk horisont på et presset institutt fører til at overordnede målsettinger for universitetets drift settes til side, mener Arntsen. Forslagene fra instituttledelsen om å legge ned både VKS og Human Rights masteren er forslag om å radere ut store deler av den internasjonale aktiviteten ved IAS, noe som står direkte i motsetning til både instituttets og UiTs strategiplaner. Arntsen mener også at med forslaget

om nedleggelsen av VKS tar man også til orde for å legge ned et tilbud som er særegent både in norsk og nordisk sammenheng.

Uheldig sammenslåing

Da VKS ble opprettet, kunne alle fagmiljøer ved det tidligere Fakultet for samfunnsvitenskap, senere innlemmet i HSL, benytte seg av tilbudet. Studenter fra ulike disipliner kunne ta sin master i pedagogikk, arkeologi, antropologi osv. Med spesialisering i visuelle kulturstudier. I 2005 gikk Universitetet over til mastersystemet og det gamle systemet ble avvirket. VKS ble en enhet som kun rekrutterte studenter som tok en master i visuelle kulturstudier. I 2009 ble VKS slått sammen med arkeologi og sosialantropologi til IAS. Arntsen sier at fremtidige problemer med å få til en bærekraftig økonomi bel forutsett av de fleste, og dette er en viktig del av bakgrunnen for det som skjer på instituttet i dag.

Må øke inntektene

Løsningsforslagene som har kommet fra instituttledelsen har vært rettet mot nedskjæring av aktiviteten. Derfor forslaget om å legge ned VKS og overføre de stillingene som er igjen til andre deler av instituttet. VKS mener at dette er en uheldig å bare forholde seg til denne strategien. Det er også mulig å finne nye måter for å øke inntjeningen og skaffe mer ressurser.

—Jeg tenker at vi har mulighet å øke antall studenter og få økt studentpoenginntjening siden vi haren god studenttilstrømning, sier Arntsen. Han fortsetter:

—Vi har også i tidligere år vist at det er mulig å selge tekniske tjenester. Det au-

FOTO: EVA STENSLAND

diovisuelle blir mer og mer aktuelt og noe som både forskere, stipendiater og studenter ønsker å benytte seg mer av.

Fokus på film

—Den viktige er at man tar vare på en modell der både den filmfaglige-, den tekniske og den samfunnsvitenskapelige kompetansen virker sammen for å gi studentene en best mulig utdanning, mener Arntsen. Siden VKS ble innlemmet i IAS har 2/3 dels administrativ stilling som opprinnelig hadde fokus på produksjon og distribusjon av film blitt borte. Fra og med 2014 mister vi også deltidsstillinger knyttet til teknikk og filmfag.

Mange løsninger for hvordan plassere VKS organisatorisk kan være mulig. Det er derfor instituttstyret har bedt HSL fakultetet om å sette ned en komité som kan finne den best mulige løsningen.

En kan være senter-modellen, i likhet med den Samisk senter og Senter for fredsstudier har.

—Dette er miljøer som har mange likhetstrekk med VKS: de har internasjonale studenter, kvotestudenter, de er internasjonalt orientert og engelskspråklige, sier Arntsen. Dette ville også gi mulighet for et tettere samarbeid med disse sentrene.

Hva skjer nå?

—Nå er ballen sparket oppover i systemet. Det er styremøte på fakultetet i mai så da blir kanskje saken tatt opp til behandling og det er på nytt et spørsmål om hva som kommer til å skje, sier Arntsen.

Han er veldig glad for det som har skjedd på instituttet og mener at de kunne risikert å være nedlagt allerede. Han benytter også anledningen til å takke tidligere og nåværende studenter på VKS for engasjementet i saken.

—Det gir et signal oppover i systemet. Nå skal det tas en avgjørelse på høyere nivå i fakultetet. Jeg håper at de tar oppfordringen fra instituttstyret.

Internasjonalt støtte for et internasjonalt studieprogram

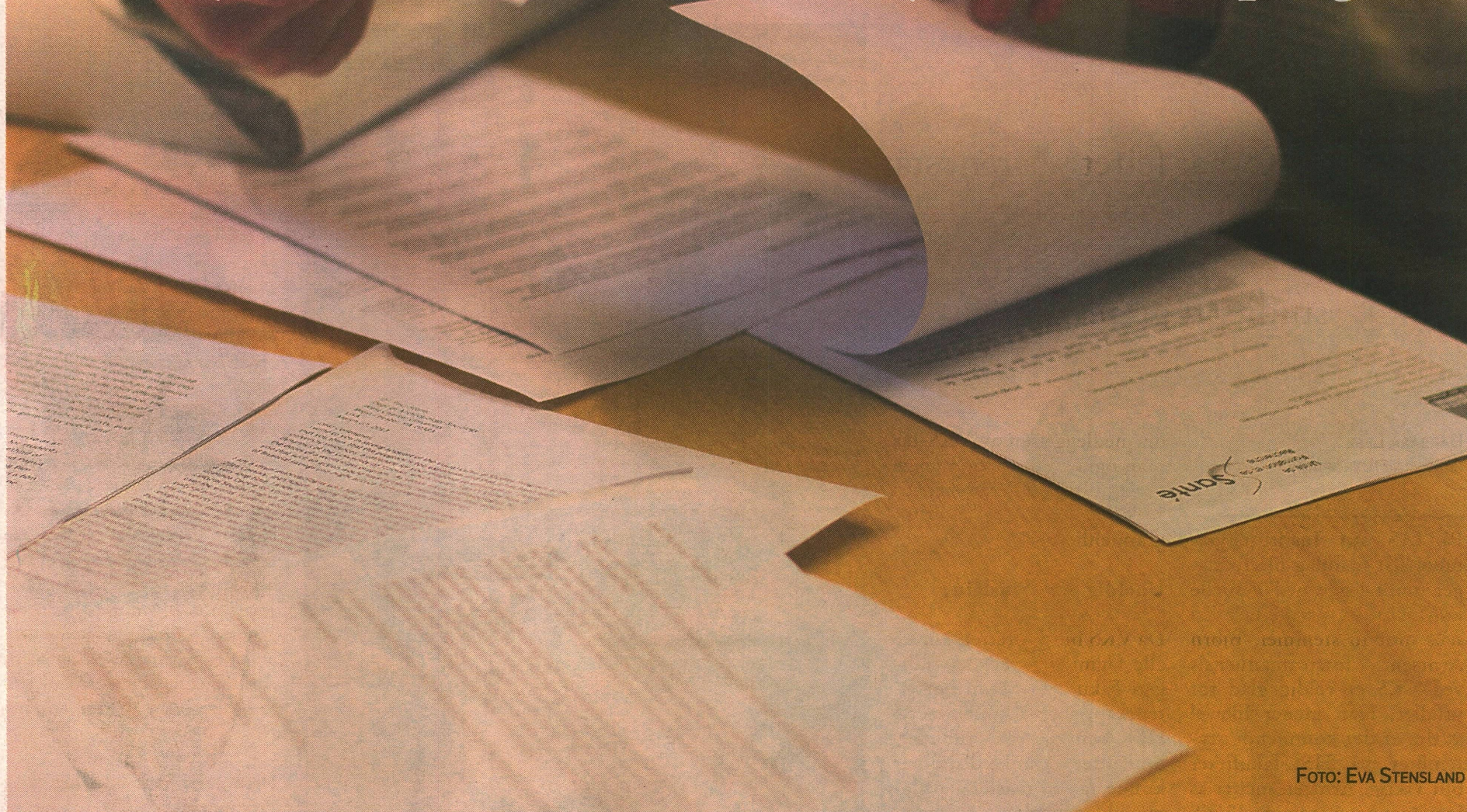

FOTO: EVA STENSLAND

Etter en stor støtteaksjon fikk Visuelle Kulturstudier støtte ikke bare fra tidligere og nåværende studenter men også fra det akademiske miljøet.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Nåværende og tidligere studenter ved VKS lanserte en stor støtteaksjon på Facebook og en underskriftskampanje på nett for å skape oppmerksomhet rundt planlagt nedlegging av studiene. Ifølge aksjonen har mange mennesker fra hele verden uttrykt sin støtte til VKS. Studiene har fått også mye støtte fra det akademiske miljøet tilknyttet det visuelle og til antropologi generelt.

Førsteamanuensis ved VKS, Bjørn Arntsen, delte en dokumentmappe med *Utropia*, som inneholdt støttebrev fra blant annet Nordiska Afrikainstitutet fra Uppsala, Universitetet i Bergen, The Australian National University, Stockholm University, Aarhus University, Université de La Réunion, The Royal Anthropological Institute i London og NAFA (Nordic Anthropological Film Association).

En del brev kom fra kulturvisuelle miljøer av "Afrikanister", siden studiene har nære forbindelser med universiteter fra Vest-Afrika.

—Mange av våre studenter kommer derifra og vi holder på å bygge opp lignende enheter i Kamerun og Mali. Derfor kommer noe av støtten fra for eksempel Nordiska Afrikainstitutet i Uppsala, sier Arntsen.

Mange akademikere mente at VKS er viktig i det akademiske miljøet og bør dermed ikke nedlegges. Dr. Paul Stoller fra Antropologisk-Sosiologisk Institutt ved West Chester Universitet påstår at:

—Fra mitt synspunkt har Visual Culture Studies Program ved Universitetet i Tromsø vært en enorm suksess, en suksess som har fortjent sin globale anerkjennelse for fortrefelighet.

Han fortsetter:

—Alle disse nåværende og tidligere studenter har vært med på å produsere film / video som har tilført positive bidrag til samfunnet og til forbedring av den menneskelige tilstand.

Mange akademikere mente også at VKS er nødvendig, siden viktigheten av visuelle kommunikasjonsmåter øker. Det er Universitetenes viktige oppgave å sørge for å gjenspeile samfunnsvesentlighetene via tilgjengelige midler.

Darja Hoenigman fra Departementet av antropologi ved det Nasjonale Australiske Universitet mente også at:

—Når man tar i betraktning alle de internasjonale prisene som studentene / alumni og ansatte ved VKS har vunnet, må man innrømme at de har fremmet Universitetet i Tromsø vidunderlig.

Per
Fugelli

Døden, skal vi
danse?

UNIVERSITETSFORLAGET

Akademisk Kvarter gratulerer Per Fugelli og Universitetsforlaget med Fritt Ords pris for 2013!

AKADEMISK KVARTER

“Per Fugelli får Fritt Ords Pris for 2013 for å ha gitt en stemme til kreftsyke og de som står ansikt til ansikt med døden.”

Studenter blir plaget av tyverier og uvedkommende

GURI NILSEN

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

Utropia har fått tips om at det har skjedd flere tyverier på studentboligene. Hvem tar ansvar, og hva kan gjøres for å innskjerpe sikkerhetstiltak?

MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Uansett hva årsaken er, ville ingen av de ranede studentene snakke med Utropia. Tyveriene skjedde på Åsgård studentboliger. Vi lurte på om Eieningssjef for Studentsamskipnaden, Guri Nilsen, er klar over situasjonen:

—Jeg har fått en mail fra en beboer om tyverier, men ellers så har jeg ikke hørt mye om det. Jeg visste ikke at det er så utbredt og at det stadig skjer.

Anonyme studenter forteller oss at det er særlig mat som forsvinner i stor mengde. Argumentet om at naboene av og til "låner" fra hverandre og aldri gir tilbake, mister sin mening etter at flere uvedkommende ble observert av studentene på felleskjøkkenet:

—Det hører jeg om av og til, at mat blir borte fra kjøleskapet, bekrefter Nilsen, vi har sendt ut en beskjed til for eksempel Breivika studentbolig om at studentene må passe på tingene sine, for at det kan forekomme tyverier. For de nye studentboligene

planlegger vi at hver person skal få sitt eget kjøleskap og sitt eget skap.

Nilsen fortsetter at SiTo forsikrer bygg men at det er beboeren selv som har ansvaret for resten og for tingene som blir stjålet. Det samme gjelder fellesrommene, eksempelvis kjøkkenet.

Fremmede som sover på kjøkkenet

Videre forteller anonyme studenter at de, ved flere anledninger, har sett uvedkommende som bruker sofa-

ene på kjøkkenet til overnatting. Dette ble også Guri Nilsen, eieningssjef for Studentsamskipnaden i Tromsø, informert om.

—Det skjer på Åsgårdveien av og til at uvedkommende tar seg inn og overnatter på felleskjøkkenet. Da bruker vi vaktelskapet for å få dem bort.

Det er også vanlig at personer ringer på og spør om man kan åpne døren fordi de skal til en venn de ikke vet romnummeret til. Til det sier Nilsen at de vet om forekomsten på

studentboligene og forklarer:

—Vi vet at dette skjer. Jeg vet at det ikke er enkelt å spørre fremmede hvor de skal eller hva grunnen til besøket er. Vi kan gjøre det vi gjorde med Åsgård bolig og sende en sms til alle at de skulle være forsiktig med hvem de lar slippe inn.

Hvem har ansvaret for studentenes sikkerhet når uvedkommende kan komme seg inn i studentboliger?

—Vi ønsker ikke at det skal være sånn at uvedkommende og folk som ikke bor her kommer seg inn i bygget. Vi ønsker at det skal være trygt på studentboligene og at studentene ikke opplever at det plutselig står noen som ikke har noe å gjøre der. Vi sørger for at ytterdøra er låst og vi setter pris på at beboerne sørger for at døra er låst også. Så det er en måte å gjøre det på, sier Nilsen.

Flere dører som ikke har lås i Prestvannet

For en måned siden begynte SiTo å installere nye korridor dører i alle bygninger. Jobben ble nylig fullført, men i overkant av 30 døgn var det umulig å låse døren til korridoren. Alle rom og felleskjøkkenet ble utsatt for mulige tyverier. Situasjonen følte ubehagelig for beboerne og mange tar dyre ting fra kjøkkenet på rommene sine:

Hvorfor er det slik og hva skal SiTo gjøre med det?

—Det kommer lås senere. Det blir på det samme systemet som ytterdøren der man bruker chipen.

I over en måned ble det ikke installert noe chipsystem og dørene var ulåste, men Nilsen forvisser oss om at chipene kommer og at studentene skal kunne bruke nytt låsesystem snart.

Usikker forebygging?

Nilsen er enig i at det kunne være lås på kjøkkenskapene, men vet ikke om det blir realisert. Snart skal samtlige kjøkkener i Prestvannet pusses opp, og som nevnt før, skal alle beboerne ha sitt eget kjøleskap og skap. Hun er imidlertid ikke sikker på om det kan forhindre tyverier. Noen av studentene har også spurt om det blir mulig å få kjøleskap på sitt eget rom for å forhindre mattyeri, men dette er ikke noe SiTo planlegger å gjøre.

—Temaet er viktig og jeg tenker at man skal føle seg trygg på studentbolig. Og hvis man ikke gjør det, vil vi gjerne vite det, avslutter Nilsen.

En trygg radonmengde på SiTo studentboliger?

ILLUSTRASJON: A. PERSON

SiTo prosjektleder Jarle Trondsen ble spurt om konsekvenser av lovendring i måling av radonmengde i utleieboliger og om studentene kan føle seg trygge.

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Lungekreft

Radon i inneluft er den hyppigste årsak til lungekreft etter røyking, og forårsaker cirka 300 dødsfall på årlig basis i Norge. Radon siver ut fra jorden og forekommer i alle slags bygninger. Total radonrisiko skyldes summen av opphold i ulike bygninger: Jobb, fritid og privat bolig.

Risikoøkningen av kreft er avhengig av hvor lang tid man blir ut-

satt for radon og hvor høyt radonnivået er. Jo lavere radonnivåene er, jo lavere er lungekreftrisikoen. Radon siver gjennom vegger og derfor er det viktig å måle mengden før huskonstruksjoner iverksettes.

Radonmåling i studentboliger

—I samråd med Radongruppen utplasseres målepunkt i byggene. I hovedsak gjelder dette de med guly på grunn da disse er mest utsatt. Ytterligere målinger vurderes etter testresultater, svarer Trondsen på vårt spørsmål om radonmengde må sjekkes i alle student-

boliger eller bare på enkelte steder, sier Trondsen.

Ifølge strålevern har utleier ansvaret for å utbedre situasjonen dersom målingene viser for høye nivåer.

Kostnadene for å utstyre studentboliger med radonmåling er kr 900,- pr boenhet.

Dersom mengden er for stor

Måleresultatene gir grunnlag for å vurdere hvilke tiltak SiTo skal ta. Dersom noen boliger overstiger kravet vil tiltak vurderes i laget

Radongruppen AS, som er innleid av SiTo, til å foreta målinger.

—Mottiltak ved høye radon-konsentrasjoner i eksisterende boliger inkluderer tetting av sålekonstruksjon og grunnmur under bakkenivå, punktavsug fra byggegrunn, samt økt ventilasjon av inneluften. Ved nybygging er det særlig viktig med tett sålekonstruksjon og god ventilasjon av inneluften. I de fleste tilfeller vil man kunne løse radonproblemet omtrent fullstendig, forklarer Trondsen.

Regelverk for radonmengde i utleieboliger ble innskjerpet av

Statens strålevern (Norwegian Radiation Protection Authority). Tiltaksgrensen er 100 Bq/m³. Dette betyr at dersom man måler radonnivåer høyere enn 100 Bq/m³, for eksempel 150, 400 eller 2000 Bq/m³, må man gjøre tiltak for at nivåene skal bli så lave som praktisk mulig. Dette må dokumenteres.

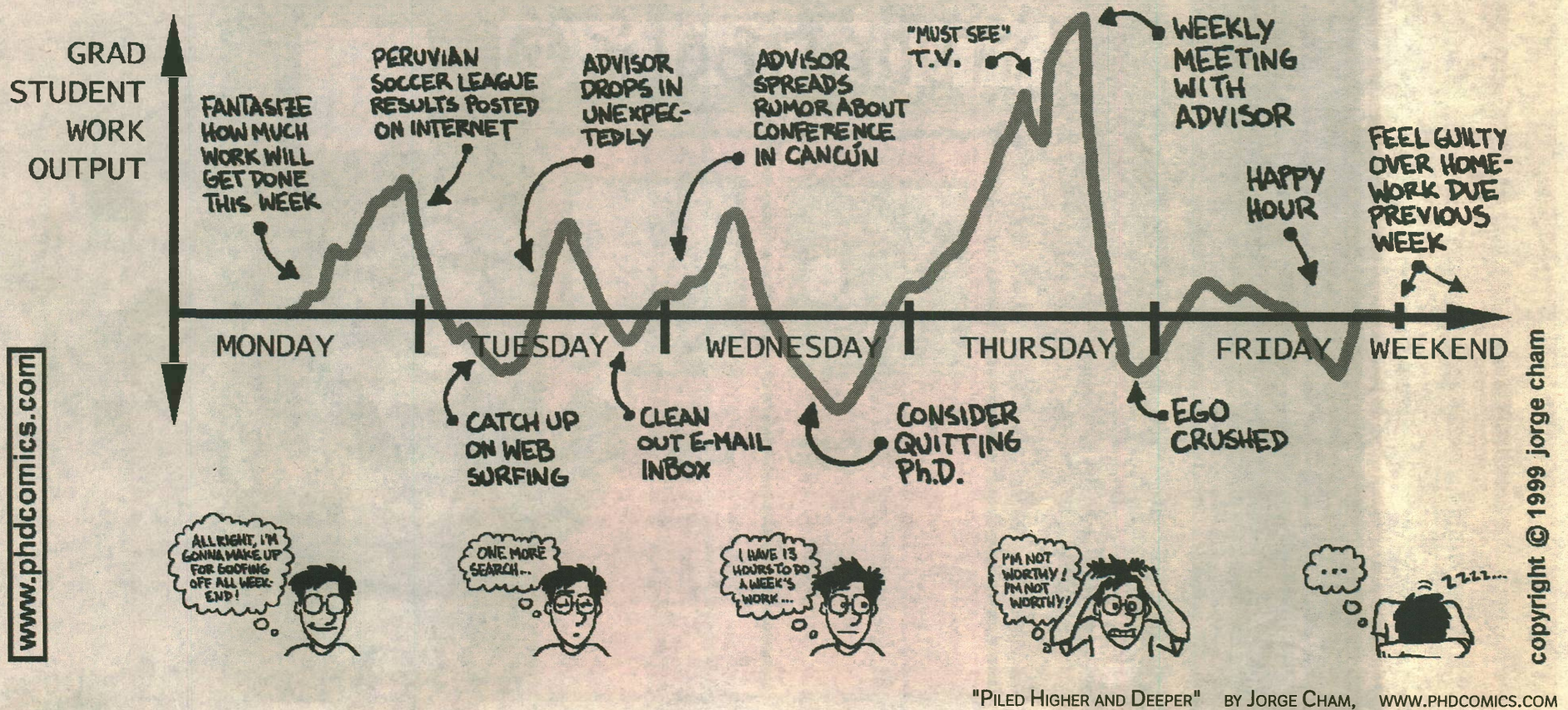
Maksimumsgrensen er 200 Bq/m³. Radonnivåene skal aldri overstige denne grensen.

Strålevernforskriftens krav til radon må oppfylles innen 1. januar 2014.

FAKTABOKS

- RADON DANNES NATURLIG I BERGGRUNNEN OG SIVER INN MED JORDLUFTA GJENNOM SPREKKER OG UTETTHETER MELLOM BYGGEGRUNNEN OG BYGNINGEN.
- BYGGEGRUNNEN ER DEN KLART VIKTIGSTE KILDEN TIL FORHØYDE RADONKONSENTRASJONER I BYGNINGER.
- BRUK AV STEIN SOM BYGGEMATERIALE KAN BIDRA TIL RADON I INNELUFT, MEN I NORGE ER DETTE SJELDENT EN VIKTIG KILDE.
- Å MÅLE RADON ER BÅDE ENKELT OG RIMELIG. DET ER UMULIG Å FORUTSI HVILKE BOLIGER HAR ET RADONPROBLEM. MÅLING ER DEN ENESTE MÅTEN Å FINNE DET UT PÅ.

Procrastination is helpful

Cartoonist and scientist Jorge Cham, who is best known for his portrayal of the stressful and sometimes depressing life of graduate students, has been on a tour around Norway to give motivational talks on the topic of procrastination.

ANNA KRÜGER
AGAPE.ANNA@GMAIL.COM

The event that took place at the University of Tromsø was organized by BioStruct PhD School in collaboration with TODOS (Tromsø Doctoral Students).

Utopia: Back when you were a student at Stanford University, what inspired you to start drawing comics that portray the life of graduate students?

Jorge Cham (JC): I saw in the student newspaper that they were asking for comics from students. And normally they ask for undergraduate students, but I was talking to my brother and some friends and they gave me the idea, "Oh there should be a comic about graduate students as well", which I then called PhD: "Piled higher and deeper". The week before I had been reading a book about a comic strip called "Doodlesbury" in the US and how it was very influential politically and culturally in the 1980s, so I was thinking "Oh, comic strips can have a big impact on people". They portray humor, politics and social issues. So the two ideas really inspired me to try it.

Utopia: Are the characters in your comics based on real people you met when you were a

graduate student?

JC: Officially the answer is no – it's all fiction. But unofficially, they are all based on my friends at the time and people I worked with. Except the professor, he is not based on my professor (laughing).

Utopia: Which character in your comics shares most of your own personality?

JC: Probably the one with the glasses, who we never find out the name of, just because he's always surprised and stressed and I think that is a lot of my personality. I usually just observe and that's why I write the comics.

Utopia: What was your worst moment as a graduate student?

JC: I was mixing chemicals and suddenly I accidentally dropped one of the big cans and it spread all over the floor. It was maybe 2 am because I was working late, so that really was my worst moment.

Utopia: Do you think that your PhD-Comics affect undergraduates in their decision to pursue or not pursue an academic career?

JC: For every person that tells me that they read the comics and decided not to go to grad school I

also get people that say that they decided to go to grad school because of my comics. And usually they say that the comics portray professors and graduate students as real people, so that they are not intimidating anymore.

Utopia: Since 2005, you have given motivational lectures around the globe to graduate students. What motivated you to start the lectures? Why did you choose the topic 'procrastination'?

JC: I was coming out with the second comic book and then I wanted to do some kind of promotion for it. My sister was going to school at MIT at the time and asked me, "Why don't you come and do a book signing?" I thought, "Oh you know I want to do a book signing, maybe I can also give a lecture". Because I'm a PhD student, I'm trained to do lectures, so my sister organized it and that's how it started.

Utopia: There are many students – including myself – who regard 'procrastination' as a kind of handicap and struggle with it throughout their academic lives. In your opinion, are there also positive sides to 'procrastination'?

JC: I think procrastination is helpful when you are doing creative work, like in science, research

or in art, because sometimes you need time to make connections in your brain and to come up with the right ideas. If you push or try too hard it's not going to make it easier. And also sometimes it helps you understand what you are really passionate about. Most of the time when you find yourself procrastinating on something it's because you really don't want to do it. And when you find yourself doing something else, it's because you like doing that thing more and so, I think, we have a hard time understanding this in ourselves. We feel conflicted because you think to yourself "Oh I should be doing this but I don't want to do it", so it makes you stressed out. It is better to just realize that and not feel bad about it.

Utopia: How do you handle procrastination yourself?

JC: I try to take advantage of it. For example during my PhD I would procrastinate on doing research by making comics and then I would procrastinate on making comics by doing research. That way I was always busy doing things that I wanted to do.

Utopia: Has your mom ever called you with the question "When are you finally going to finish grad school"?

JC: (laughing) No, my parents

were both in academics and were very relaxed about it. But my girlfriend at that time was like "WHEN are you going to graduate?"

Utopia: On your Norway tour, what is your impression so far of life as a grad student in Norway compared with being a grad student in the US?

JC: In Norway, they get paid a little better (laughing). They seem to be in the culture of coming to work early. In the US they don't come at 8 am to work, at least not everybody. Here they seem a little bit more relaxed, perhaps. But at the lecture, the graduate students laughed about the jokes, so there must be still a lot of things in common.

Utopia: Finally, what is your message for students who are thinking about an academic career and going to grad school?

JC: The biggest advice I give is to read the comics (laughing). But also to be very careful about which professor to work with, make sure that you have a good combination with your professor and enjoy it, because it is a nice time where you have a flexible schedule and you have an opportunity to learn a lot of things by yourself.

Utopia: Thank you very much for your time!

Hvordan kan studentliv kombineres med kjæledyr?

ILLUSTRASJON: NATALIA MAZUR

Vurderer du å få deg et kjæledyr, men har dine tvil på at du kan takle utfordringen, grunnet tid og penger?

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Ida Ravn og Sandra Nilsen snakker om hvordan de klarer det.

Sandra har en katt på 1 ½ år som heter Maja. I tillegg passer hun på en katt på tre år frem til over sommeren. Hun har vært fulltidsstudent så lenge hun har hatt katten. For øyeblikket bor hun med en annen jente som kan passe på kattene mens hun er på universitetet.

Ida er også fulltidsstudent, bor alene og har to hunder. Hun har også venner som kan passe på hundene hvis det trenges. Begge jentene er likevel enige om at dyrene klarer seg greit alene om dagen.

—På vinteren er Maja inne, på sommeren er hun ute. Nå på vinteren er ingen av de så veldig in-

teressert i å gå ut, så da er de inne. På sommeren er Maja oftere ute og da kan det hende at hun er ute hele tiden mens vi er borte, eller at vi har et vindu åpent. Men vi har en kattedo stående hele tiden og selv når de er ofte ute bruker de den, forteller Sandra.

Når hun er hjemme, bruker Ida 2 timer på hundene. Ifølge Sandra er katter heller ikke så tidskrevende.

—Det går tid til børsting av den langhårete, leking og kosing. Men de trives godt i eget selskap også!

Finansielle aspekter

Som student sliter man ofte med nok penger. Hvor dyrt er det egentlig å skaffe maten, vedlikehold og lignende for et vanlig kjæledyr som en katt eller en hund?

Ida bruker 1000 kroner av 10 000 kroner inntekt på dyrene.

Sandra lever bare på stipend og lån fra lånekassen og sier at penger er det ikke så mye av, men legger til at det å ha kattene koster ikke så mye. Hun understreker at det handler om prioritering og riktig valg av butikk og at prisene varierer enormt mellom forskjellige utsalgssteder. Kvaliteten også varierer veldig på hva du får kjøpt på vanlig matbutikk i forhold til det du får kjøpt på dyrebutikk og hos veterinær.

Hun fortsetter:

—En stor sekk (5+ kg) koster rundt 500 kroner, og varer ca. 3 måneder med to katter, dobbelt så lenge med en katt. Sanden koster 100 kroner i måneden. Pluss at jeg har forsikring på Maja som kommer på litt over tusenlappen i året.

Hvor dyrt er det å besøke dyreklinikken/veterinæren?

—Det er veldig dyrt å ta hunden til veterinærer her i Tromsø, sier Ida.

—Jeg har forsikring, så mye dekkes av den. Sterilisering, ID-chip og vaksine ble betalt av de forrige eierne hennes, så hittil har jeg ikke trengt å bruke penger på det, forklarer Sandra.

Ingen av dem vet om studentrabatt de kunne benytte i Tromsø. Kan man reise bort når man eier et kjæledyr

Vi spurte jentene om hvor dyrene deres er når de drar på ferie eller forlater Tromsø for sommeren.

—Da jeg dro hjem til mamma i jula var katta med meg. Til påska blir jeg i Tromsø, i stor grad pga. kattene. Til sommeren håper jeg også å bli her i Tromsø. Da jeg tok inn katta visste jeg at det ikke

bare var å dra på ferie og hit og dit som jeg selv ønsker. Men jeg er heldig i og med at jeg ikke bor alene, pluss at pappa bor i Tromsø og kan passe på henne hvis det blir nødvendig, svarer Sandra.

Ida legger til at dyrene som regel er med henne eller med en venn når hun reiser bort.

Kan gevinstene utveie kostnadene? Begge gir samme svar til dette:

—Kostnadene er virkelig ingenting i forhold til gevinstene. Jeg har en sparekonto med penger i tilfelle krise, og det gjelder også Maja. Hun er ikke bare en katt, hun er familien min. Hun fortjener kun det beste og det er det hun får av meg. Jeg tilbringer kanskje ikke hele dagen min med henne, men det er derfor jeg har en katt og ikke en hund, sier Sandra.

—Så absolutt! avslutter Ida.

Studentsamfunnsspalten

Blandakoret Fullt på Høyde søker sangglade s(j)eler

AV FULLT PÅ HØYDE

Er du en sangglad s(j)el? Er du en av de som liker å synge, enten det er av full hals i dusjen, i gangen eller på bussen? Kom og syng sammen med andre likesinnede i blandakoret Fullt på Høyde. Vi er universitetets eneste blandakor hvor studenter på tvers av alle studieretninger kan samles til sang og annen moro. Det er ingen krav om tidligere korerfaring, alle som vil kan prøve seg og vi er alltid åpne for nye medlemmer. **Vi øver kl. 17:30 på tirsdager i administrasjonsbygget.** Underveis tar vi alltid en liten

pause hvor vi tusler ned på hylbenen vår, for å kose oss ekstra med kaffe, te og annet godt.

Som medlem i kor får du mulighet til å være med på mye rart, og det er et fint avbrekk i studiehverdagen. Vi er jevnlig med på arrangementer – både

med og uten våre røde skjorter og stilfulle (bukse)seler – vi deltar på samfunnkvelder sammen med de andre samfunnsgruppene ved UiT, vi har øvingshelger, vi holder konserter og vi inviterer eller blir invitert til korhelger rundt om i det ganske land. Da pakker vi snippsekken og reiser til andre studentbyer for å bli kjent med andre korister. I

hvilken by det arrangeres korhelg varierer fra semester til semester. For bare få uker siden samlet 260 fornøyde korister seg til korhelg her i Tromsø, arrangert av FpH, mannskoret Ultralyd og kvinnekoret Cantus Cordis – hele 4 år siden sist!

Vi har et lett variert repertoar, med blant annet gamle slagere, klassikere, folkrock og pop, både på norsk, engelsk og afrikansk. Noen innslag av spennende instrumenter er det også, dette fordi vi er så heldige som har en veldig flink dirigent fra Uganda. Vi er alltid åpne

for nye medkorister, så er du en av dem som er glad i å synge og har lyst til å spre noen toner og litt klang også utenfor baderommet, ønsker vi deg gledelig velkommen!

Høres dette ut som noe for deg, så husk:

Tirsdager kl. 1730 i administrasjonsbygget. Vi sees på tirsdag!

Med melodios og klingende hilsen

FpH-styret

Foto: FpH

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april

Mer info: www.unis.no

Kommentar

Habemus Papam

SARA LUPINI

Since last Wednesday, the Catholic Church is no longer devoid of a spiritual guide. Around 19:00 on the roof of the Sistine Chapel, the famous white smoke appeared and shortly thereafter was the public announcement: "Habemus Papam".

Up to that time everyone had advanced assumptions about who would be the successor of Benedict XVI, and the names of the favorites did not count more than the fingers of one hand, each one of them with its own group of supporters among the mass media opinionists and TV commentators. Honestly speaking, no one expected to hear that name.

The first Jesuit, the first Latin-

American, the first Francesco

Although Jorge Mario Bergoglio was close to being chosen in 2005, no one remembered who he was and it was confirmed by the embarrassed moment of silence that descended on St. Peter's Square during the annunciation. Probably people were googling the name trying to understand who he was and what has he done, discovering that he comes from Argentina, and he would be the first Jesuit to become Pope, the first Latin-American one, 76 years old.

The silence, however, lasted only few moments, because when the formula: "qui sibi nomen imposuit Franciscum" followed, the crowd rejoiced, realizing that whoever this Bergoglio was, he had just taken a brave decision.

That is because the name Francesco brings with it a huge load of meanings and expectations due to the heritage left by St. Francesco d'Assisi, founder of the Franciscan Friars Order, who, despite his noble origins, spent the rest of his life with—and for—the poor. After, it is said, Jesus appeared to him in a country church saying, in a metaphorical sense, "Francesco, go and repair my Church which, as you see, is falling into ruin".

[Francesco challenged the ecclesiastical establishment of the time, accusing the Pope and all the Cardinals of being morally corrupt and not professing the true commandments of Christ: love, faith and hope; he was also the first to translate the prayers from Latin to the vernacular so as to allow everyone to understand their meaning.

Finally and foremost he received the stigmata becoming famous everywhere because he embodies the very essence of Christian Charity. (For more info, see Franco Zeffirelli's movie *Brother Sun, Sister Moon*, 1972).]

The importance of being Francesco

The fact that the new Pope has chosen to present himself to the world as a Francesco tells us a lot about his ideas concerning the richness of the Church, richness that should be much more spiritual than material.

It is no coincidence that at the time of the *Urbi et Orbi* blessing from the balcony he has faced the world without gold and gems but with his white dress and the iron cross of his own Order.

It is no coincidence that at a time of crisis of faith among Catholics, when the Church appears, now as then, "in ruins" it evokes the memory of the humblest and simplest one who first had the courage to challenge the Roman Church from the inside.

If Pope Francesco's deeds will be worthy of such a name only time will tell.

Right now, the change is in the air so maybe we can just hope that it will be an example even outside the Church, for those who profess a different religion and those who do not believe at all, because honestly, at the end, even in the private daily life, everyone have something to learn from those who take the responsibility to set a good example.

Kommentar

New pope, same problems

FRANCESCO POGLIANO

As the new pope was elected, different hopes have risen together with him: reforms, a poorer and more humane church and so on are only the most common. I understand the ones that hope for that. As an Italian, I witnessed the death of a generally beloved pope, John Paul II, and the rise of a colder and probably not-as-beloved, Pope Benedict XVI. The latter was a theologian and quite a conservative pope that gave more than one occasion for the papers to write about him. The numerous scandals concerning the child abuses and his un-

fortunate speeches which were easily misunderstood as provocations by Muslims are just examples. He wasn't the charismatic figure John Paul II was; that's the reason why many Catholics (and non-Catholics as well) see the election of Pope Francis as a renaissance after a "dark era" in which the mass in Latin was restored along with a lot of royal-style clothes which had fallen out of use decades ago. Francis is white-vested, simple, doesn't talk with a scary German-accent, and one of the first things he said after becoming pope was that he wanted "a poorer Church, for the poor". The return of a great communicator.

To the ones who really hope or believe in change, I have to recall some facts that are still quite important and that I really doubt will change.

The arguments are easy: starting with his view of homosexuality. There have been a lot of rumours about a possible opening of the Catholic Church regarding homosexuality or gay marriage. It appears that back in 2010, Archbishop Bergoglio (the name of the current Pope before becoming Francis) opposed the Argentinian government in the matter of same-sex marriage, saying among other things that "At stake are the

lives of many children who will be discriminated against in advance, and deprived of their human development given by a father and a mother and willed by God". Discriminated by whom, may I ask? Probably by the same ones who claim that homosexuality is intrinsically immoral, or who would them the same social rights as heterosexual people.

The opinions about abortion, prevention, euthanasia and so on are the usual ones we are accustomed to hearing from Church people. So my question is: what reforms are you expecting from this pope? What change? Don't expect any chan-

ge regarding these aspects, as in all likelihood you won't get any. For the things that really matter, the Church will be as it has always been. It will continue to discriminate against people for their sexual orientation. It will continue to oppose contraception and thus contribute to the spreading of sexual diseases in both poor and rich countries. And it will continue interfering with the right every person should have of choosing whether he/she wants to continue living or not.

Maybe not with this pope, you might think, but seeing the trend, I wouldn't put so much hope in the future either.

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompentanse. Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi, søk på:

Health Economics, Policy and Management (master 2 år)

eller nytt fra høsten 2013:

European Master in Health Economics and Management (master 2 år)

For mer informasjon se: <http://www.med.uio.no/helsam/studier/programmer/#to-aarig-master>

Leserinnlegg

Nedleggelse av Visuelle kulturstudier (VKS) ved UiT

AV TOR VADESETH,
DIREKTØR NORDNORSK FILMSENTER AS

Opplysningen om at VKS planlegges avviklet kom som en stor overraskelse på hele filmmiljøet i Nord-Norge. I en tid da de fleste institusjoner leter etter gode løsninger og plattformer for audiovisuell formidling vil UiT legge ned et studium som har utviklet høy kompetanse nettopp på dette området.

De siste årene har VKS utdannet en rekke nye stemmer innenfor dokumentarfilm, ikke bare i Nord-Norge, ikke bare i resten av landet, men spredd over store deler av verden.

Mange av de tidligere studentene

bor og virker riktignok i Nord-Norge, og har etablert flere produksjonsselskaper og nye miljøer i landsdelen, for eksempel i Alta, Tromsø og Bodø.

Den kunnskapen de bringer med seg inn i sitt arbeid som filmskapere har gitt en ny type filmer og de har vært en viktig tilvekst til bransjen. I en bransje med mangel på kvinnelige aktører har VKS også vært viktig, fordi mange av de som nå har etablert seg er kvinner.

Nå er det ikke UiTs fremste oppgave å produsere filmarbeidere, men når vi vet at filmene de har laget har vært vist på nasjonale og internasjonale TV-kanaler, på festivaler over store deler av verden og har vunnet priser på grunn av høy kvalitet, er de noe av den beste

markedsføringen UiT kan få.

Det vet antagelig universitetet også, for når de nå har laget en promoteringsvideo for å rekruttere nye utenlandsstudenter har de valgt å gi oppgaven til to tidligere studenter ved VKS.

I en artikkel i Utopia 8. mars begrunner instituttleder Gørill Nilsen årsaken til forslaget om nedleggelse blant annet med å referere til en sak i fakultetsstyret (FS 25/2011) som skal bekrefte at nedleggelsen av VKS lenge har vært på tapetet. Dette er offentlig tilgjengelige dokumenter, som man finner på UiTs hjemmesider. Her gjennomgås alle fag og studier ved HSL fakultetet og om VKS sies det: «tilgangen på studenter er god, det er klart

grunnlag for et studiemiljø og studiepoengproduksjonen er god.»

Oppsummeringen avsluttes med denne konklusjonen om VKS sin framtid:

«Programmet anbefales videreført i sin nåværende form»

Siden instituttlederen refererer til nettopp dette dokumentet vil jeg håpe og tro at forslaget om nedleggelse beror på en misforståelse. Uansett hva årsaken måtte være vil en nedleggelse eller nedbygging av VKS kunne betegnes som en skandale.

I UiTs egen strategi heter det: «Universitetet skal styrke kunst- og kulturlivet og bidra til en positiv samfunnsutvikling.» mens fakultetets strategi blant annet

sier: «Fakultetet har som ambisjon å styrke forskningsformidlingen til allmenheten ved å ta i bruk nye medier for å skape større bredde i forskningsformidlingen», og i en kronikk i Nordlys 8. februar skriver Anne Husebekk og det nye rektorteamet: «Videreføring og videreutvikling av Universitetet i Tromsø sin rolle som kraftsenter for forskning og utdanning i nord blir viktig i årene som kommer».

Det er vanskelig å se at en nedleggelse av et så godt og framtidsrettet studium som VKS er i tråd med disse utsagnene, og for så vidt med flere andre av universitetets målsettinger og visjoner. Om ikke instituttledelsen snur i denne saken forventer jeg at fakultetet eller universitetsledelsen gjør det.

Leserinnlegg

Norsk bistand – stjeler vi fra de fattige?

MIKAL JACOB HOLE,
LEDER FN-STUDENTENE TROMSØ

De siste 60 årene har Norge brukt 400 milliarder kroner i bistand, bare i 2011 brukte vi 27,3 milliarder kroner. Brasil, Afghanistan og Tanzania er mottakerlandene som får flest norske bistandskroner. Og slik skal det være. Den norske Regjeringens mål er å ha et bistandsnivå som tilsvarer én prosent av brutto nasjonalinntekter. Dette forklares i Stortingsmelding nr. 13 (2008-2009) «Det norske bidraget til verdens utvikling er tuffet på solidaritet.» Det slås fast at verdens fattigdom ikke er tilfeldig, men henger sammen med internasjonale maktstrukturer og skyldes

undertrykking og diskriminering. Men har vi brukt disse 400 milliardene på en effektiv nok måte? Eller har vi bare gjort vondt verre i mange u-land.

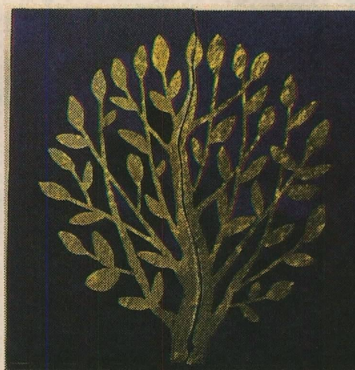
I Manyara, sør for Arusha i Tanzania drifter Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad) Haydom-sykehuset. Dette sykehuset har blant annet 400 senger med en svært viktig barneavdeling. Men i 2015 stanses bistanden til driften på grunn av ny politikk fra Regjeringen. Hvordan skal dette sykehuset klare seg når det i årevis har bygget opp en bedriftsøkonomi som er basert på norske bistandskroner? Slike spørsmål har ført til at Regjeringen ser et reformbehov for ikke bare norsk, men også internasjonal bistand. Mottakerland står overfor mange utfordringer

når de mottar bistand. Et standard mottakerland må ofte forholde seg til et tyvetalls bilaterale givere, og et titalls multilaterale givere samt flere internasjonale hjelpeorganisasjoner. Da sier det seg selv at land som står overfor store infrastrukturelle, administrative og demokratiske utfordringer sliter med å forvalte slik bistand. Det å kunne forvandle flest bistandskroner til reelle resultater. Bistand i form av medikamenter, mat og lignende kan også være problematisk i land med korrupsjonsproblemer. Riksrevisjonen avdekte nylig at så mye som 70 % av antibiotika donert til Malawis helsevesen forsvinner før det når ut til pasientene.

Det finnes mange slike eksempler, på grunn av at norsk bistand finnes i mange former og ulike

prosjekter. Noen fungerer bedre enn andre. Derfor må vi jobbe med innhenting av kunnskap om hva som fungerer og ikke fungerer. Men eksempler på bistand som ikke har fungert har ført til at mange afrikanske eksperter på norsk bistand er skeptiske: «Norsk bistand har skapt en svak stat og en avhengig stat. Vi snakker om stat som tror man får sine inntekter fra bistand og ikke sitt eget folk» Suma Kaare rektor ved MS Utviklingscenter i Arusha Tanzania, («Den gode viljen» NRK). Og i veldig mange tilfeller er det nok slik, at norsk bistand skaper skjevhet og avhengighet i mottakerlandet. Når støttehjulene tas av kan de fortsatt ikke sykle. Fokuset på nasjon- og statsbygging og et godt styresett burde økes. Da kan effektiviteten av norsk bistand bli større. Og

dette gjøres allerede. I Zambia, Afrikas storekopperportør av kobber, har Norge brukt om lag 20,4 millioner kroner på skattesamarbeid og implementering av EITI (Extractive Industrise Transparency Initiative) som er et globalt initiativ for å ansvarliggjøre myndigheter gjennom å kreve åpenhet om inntekter fra naturressurser. Dette har ført til at Zambia har fått økte skatteinntekter fra produksjon og nye investeringer. Slike eksempler viser at norsk bistand er viktig og nytter. «Det er færre barn i dag som dør enn tidligere. Det er færre lut-fattige mennesker i verden, og det er flere barn som får gå på skole. Alt dette skyldes ikke bistand, men det er ingen tvil om at norsk bistand har bidratt til denne positive utviklingen». Utviklingsminister Heikki Holmås (NRK, 8.1.13)

Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023

<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

UTROPIA SØKER...

Ansvarlig Redaktør

Som ansvarlig redaktør har du ansvaret for avisas daglig drift og må evne å tenke strukturert og strategisk. Videre bør du være samfunnsorientert, ha nese for gode saker innen nyhet, kultur og akademia.

Vi letter etter entusiastiske, pålitelige folk med stor engasjement. Utdanning eller erfaring innen journalistikk, ledelse og økonomi er et pluss. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Gode ferdigheter i norsk og engelsk er en forutsetning. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen er 100 % og lønnes med 110 000,- i året.

Søknad med CV og attester leveres til:

redaktor@utropia.no

eller

Utropia – Studentavisen i Tromsø

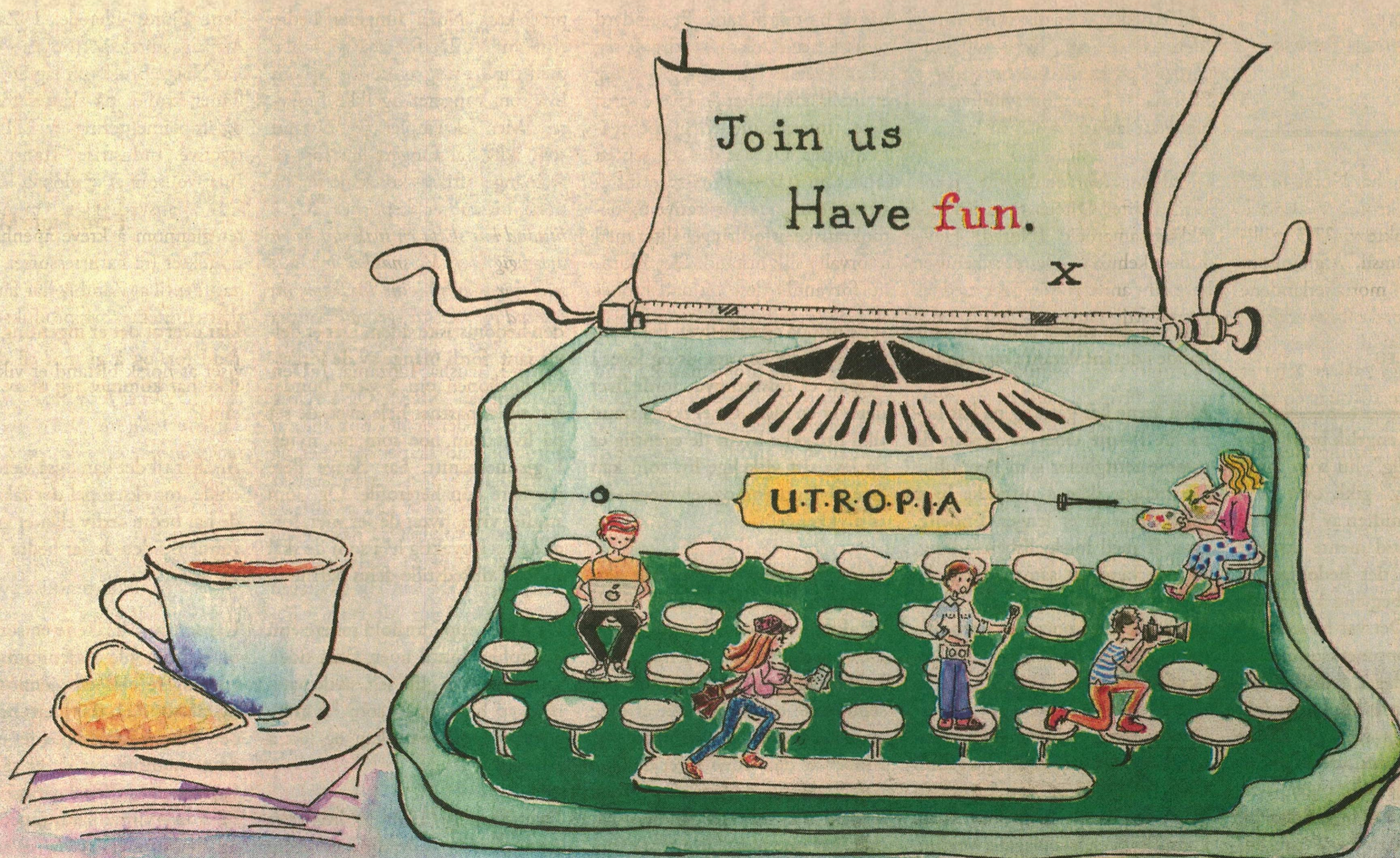
v/Barbara Lesz,

Universitetet i Tromsø / Hovedgården
9037 Tromsø.

Fristen er: 16.05.2013

For spørsmål om stillingen, ring 77 64 59 01 eller 94 10 12 83.

Stilling ledig fra
1. august 2013

Meninger

Er homofile lykkeligere?

FOTO: PIOTR MAZUR

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

Ordet "gay" på engelsk betyr opprinnelig "lykkelig", litt som "gøy" på norsk. "Gay" gikk over til å bety homofil i midten av 1900-tallet — før den tid mente det noe ut av normen, det hedonistiske. Men homofile begynte å omfavne navnet "gay". Det var hovedsakelig for å skifte oppmerksomhet fra sine triste hverdager, fylt med homofobi. De måtte skjule det faktum at de er homofile, det var noe uakseptabelt i samfunnet. Det var deres måte å glemme hvor urettferdig homofile ble behandlet, og hvor vanskelig det var å være homofil på daværende tid. Det var det samme med regnbueflagget — ikke bare representerer det mangfold, men også lykke. Og den lyk-

ken var det eneste som homofile hadde i det intolerante samfunnet.

Men årene har gått, og nå har homofile i store deler av verden de samme rettigheter som heterofile. De trenger ikke å uttrykke hvor forskjellige de er lenger. Endelig, etter år med forskjellsbehandling, kan de være det samme som alle andre. Likevel, etter alle disse årene, hevder noen at homofile mennesker er lykkeligere enn heterofile.

Den har mange forskjellige grunner. For det første er det på grunn av det faktum at den prosessen å komme ut av skapet er svært komplisert, selv i dagens verden, og krever mental styrke. Folk som velger å fortelle sine nærmeste at de er skeive er som regel mer robuste, og derfor mer i stand til å

sette pris på og nyte livet. Folk som velger å ikke komme ut og lever i skapet, er misfornøyd, fordi livet deres er en løgn. De er ikke i stand til å uttrykke hvem de egentlig er og leve sitt virkelige liv, som kan føre til depresjon og selvmord - de er ulykkelige.

Homofile ute av skapet har gått gjennom prosessen med å finne og akseptere hvem de egentlig er. De er derfor i stand til å nyte livet. Lykken har opphav i deres selv-aksepterende holdning. Det er ikke en enkel prosess, det tar mange år. I løpet av den tiden lærer de ikke bare å akseptere hvem de er, men de også at kjønnet på den de elsker ikke har noe å si. De utviser mer toleranse og setter pris på mangfold.

Skeive er ofte antatt for å være på

den hedonistiske siden. Det er delvis sant, fordi mange av de forkaster illusjonen om å være bundet fast til én partner hele livet, de ser på livet som noe som må nytes. I gjennomsnitt, har skeive flere partnere enn heterofile. Og, som studier viser, nyter de sex mer, fordi de vet nøyaktig hva som de skal til for å tilfredstille deres partner.

De ender opp i forhold senere enn heterofile. Inntil noen få år siden kunne de ikke gifte seg, sivile partnerskap ble sett på som "mindre alvorlige" enn ekteskap og lett å komme ut av.

Det offentlige bildet av homofile mennesker er at de alltid er veldig blide. Men er det virkelig lykke? Eller bare erkjennelse av at de kan uttrykke hvem de egentlig er? Eller prøver de å gjøre heterofile folk

klar over at det er ingenting å være redd for, og å gi mot til de som ikke har kommet seg ut av skapet ennå?

Årsaker til det kan også være svært enkle, for eksempel det faktum at de har bedre sexliv eller er generelt sunnere siden de tar bedre vare på seg selv.

Uansett hva årsakene er, ser det ut til at homofile i gjennomsnitt er lykkeligere enn en gjennomsnittlig person. Studier har bekreftet det. Men jeg tror ikke det er fordi de er homofile at de er så glade. Jeg tror det er fordi de var i stand til å overvinne samfunnets press og fordommer, og de er sterkere mennesker som er i stand til å nyte livet. De måtte oppdage og akseptere seg selv. Men et faktum gjenstår: det er gøy å være gay!

ILLUSTRASJON: JULIA HAGERUP

Lister som frister

AV IDA BING
IDABING@HOTMAIL.COM

"Herregud, er klokka halv elleve allerede?!"

Du ser med et desperat blick på klokka og innser til din forskrekelse at du ikke har fått utrettet noe siden 09.03 samme morgen, da du tok en dusj. Etterfulgt av en lang session på toalettet hvor du ble sittende og lese tegneserier som du egentlig ikke finner morsomme, og høre på radio. Og det er nå det starter; Det er nå mørkt ute, og du har ikke fått med deg dét en gang. Du burde ha vannet blomster, matet fiskene, luftet katta, laget sunn middag, vasket gulvet fri for rødvinflekker – uansett hva enn det måtte være arter det seg som viktigere enn å miste tid, dypt gravd ned i en sofa, sittende på et toalett eller lignende.

Det er så mye jeg skulle ha gjort. Noe burde jeg ha begynt på. Noe burde jeg ha avsluttet. Noe burde jeg planlegge bedre, forberede

meg til, kansellere og reparere. Jeg setter meg ofte ned og skriver en liste – jeg er en selverklært listeperson, som ser på listene som et utmerket middel blant arsenalet av hjelpemidler i hverdagen. Jeg elsker lister, men de minner meg så alt for ofte på de tingene som ikke ble unnagjort på riktig måte, eller det som ikke ble gjennomført at all, så da hater jeg de litt. De fineste øyeblikkene er vel på en måte de gangene jeg mister selve lista, og alle punkter, sirlig nedskissert på en gammel konvolutt, forsvinner ut av min stue og mitt sinn for et par dager. Kanskje kan jeg skru av og på en bryter i mitt eget hode; et sted der inne i hjernemassen er det vel en slags listesentral. Selvsagt i regionen for hukommelse. 40 små post-it-lapper i hytt og vær på slimete vegger, hvor synapser og dendritter slenger seg veggimellom og kjemper for å opprettholde orden i kaos. Kaos, som omhandler ting du burde ha lest før forelesning, at du må kjøpe nytt busskort fordi den beskjedne som kommer opp hver gang du

registrerer kortet begynner å bli jævla irriterende. "På tide å fornye kortet?!" – ja, herregud, jeg skal jo gjøre det, må bare vente på mine venner i Lånekassen – at du burde kanskje vaske tastaturet på Mac-en din fordi det begynner å samle seg mye forskjellig mat der nede, eller kaoset som florerer i dagene før en eksamen for eksempel.

Den fine lista:
Sortere CD-ene alfabetisk
Skrive et dikt
Se ut at vinduet i tre kvarter
Skifte lisser i Dr. Martensene (Røde? Hvite?)
Sortere i-Tunes, filtrere ut drittsanger
Lære å klappe med en hånd
Fikse pappas gamle LP-spiller
Ta inn den gamle trebåten fra hagen
Bygge bar av den gamle trebåten
Tegne en tegning
Sende et kort til mormor
Hør gjennom hele plata til Rhye
Lage spillelister
Løke på blogg.no

Klippe i noen klær og late som jeg har fått nye klær
Bygge et fort av madrasser i stua
Gå en tur og med vilje gå meg vill
Bruke to timer på å lese papiravisen

Listen over utarter seg, for meg, som en ideell liste – sånn den ville sett ut hvis vi alle levde i en utopi, med null kaos, og hvor for eksempel rydding ikke var en stor del av den enkeltes tilværelse. Hver enkelts subjektive interessefelt blir gjenspeilet i et handlingsmønster fritt for oppvask og skitne underbukser. Jeg blir så oppgitt hver gang jeg må bruke tid på slike ting, men enda mer oppgitt hvis jeg kommer i fare for å glemme det. Jeg svever mellom to tidsaspekter; et som tillater meg å gjøre hva jeg vil, eller et hvor jeg bruker meningsløs tid på å komponere en liste, besudlet med såpass mye pliktfølelse og kjensgjerninger, at det ikke finnes rom for glede. Men hva hvis jeg har nok tid? Jeg kan fylle tiden med så mange meningsløse handlinger

som overhodet mulig, helt fritt til å bestemme, og glemme de tingene som jeg føler meg pliktig til å gjennomføre for å i det hele tatt kunne identifisere meg med et oppgående menneske. Hva nå?

Jeg blir sittende. Liggende. Sovende. Spisende. Ligger som et slakt, utstrakt i sofaen med Mac-en på fanget. I skrivende stund utføres akkurat dette, nå oppgradert til å ligge under teppet for å gjøre det hele mer avslappende. Jeg har brukt over to dager på å flette sammen denne teksten. Ikke fordi ordene ikke dukker opp i synsfeltet, eller at jeg kløner med å finne essensielle ingredienser som tema og holdning. Nei, jeg bare gidder ikke å gjennomføre noe som helst. Jeg har flust med tid, og hva har jeg gjort i dag? Jeg kan nevne to ting, grovt sett; spist pizza og tatt på meg klær. De resterende timene og minuttene, unntatt ti minutter på badet i dag morges og en halvtimes pizzafortæring, har gått og gjemt seg og nekter å si hvor de skjuler seg. De rømte, og jeg kan ikke finne dem igjen.

Jeg carper ikke nokka som helst diem!

Jeg har ikke sett ut av noe vindu. Jeg har ikke fiksa noen klær. Og jeg har i alle fall ikke gått noen tur i skogen! Men dette er jo ting jeg har lyst til å gjøre, men det virker som om tiden bare aldri sømmer seg, eller er inne for å gjennomføre disse punktene på lista. Tyngden av de pliktunge oppgavene i min hverdag tar lufta ut av ballongen; jeg får gjort en hel del i løpet av en uke, også kost meg med å høre på musikk og den slags, men når alt kommer til alt, og jeg er i besittelse av en hel søndag med uforpliktende timer og fritid, så gidder jeg ingenting. Det renner vekk. Tanken på at jeg må gjennomføre småting i hverdagen som stort sett beskrives med adjektivet kjedelig, lammer meg og kveler all lyst til å gjennomføre. Til tross for at dette er ting som å vaske klær, lage middag eller vaske opp den ekle gryta du lagde middag i i går. Simpelt og hensiktsmessig, men forplantet i mitt sinn som noe plagende og krevende, og disse punktene har fått fast grobunn i den negative delen av sinnet mitt.

Det handler om struktur og selvbeherskelse. Men dog, det finnes ikke perfekte mennesker. Det har jeg konkludert med, etter en og tyve år på denne jord. Så jeg vil gi tommel opp til alle listeskrivere der ute, de som tenker at de skal skrive en liste for å få bedre struktur i hverdagen, og de som faktisk setter seg ned og gjør det. Når alt kommer til alt har jeg ingenting å si på om du faktisk utfører punktene på lista eller ei. Jeg er lei av å kritisere min egen dovenhet, og slik vil det forbli. God tur!

Hvorfor trene?

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

Det fins mye forskjellig motivasjon for å begynne å trene. Kanskje vil du ha en perfekt figur, møte nye venner, slappe av etter en lang dag på skolen eller jobb? Sport kan vise seg å være løsningen på så mangt!

SYLWIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

Sport er bra for helsen

Hvis man trener regelmessig styrkes muskler og ledd, noe som vil lønne seg senere i livet. Trening reduserer risikoen for sykdommer, forhindrer fedme, ryggsmertter, depresjon, hjerte/karsykdom blant mye annet. Sport er en fin måte å bli kvitt stress, fjerne oppsamlet spenning og slappe av etter en lang dag. En uthvilt kropp er bedre rustet til å takle hverdagens utfordringer.

Hvis du vil lære tålmodighet

Sport lærer deg å sette mål, og gir deg fokus og tålmodighet til å oppnå resultater. Den viser deg at planlegging og systematisk innsats er det som må til for å oppnå dine mål. Studier har vist at de som trener fra de er barn gjør det bedre på skolen.

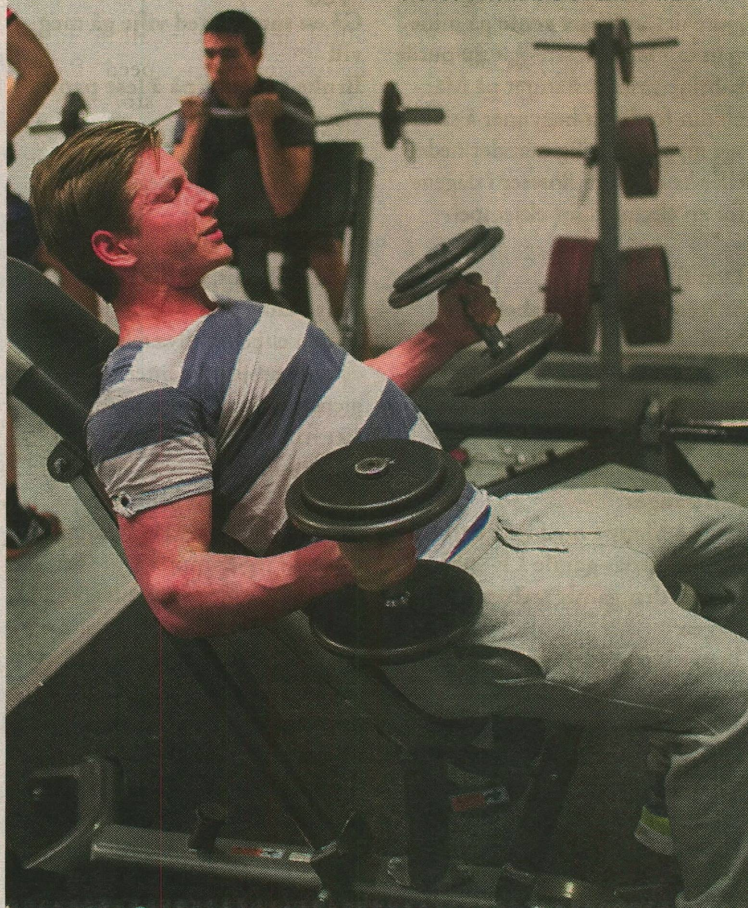
Sport er lek

Man vil oppleve bade gode og

dårlige øyeblikk når man jobber mot et mål. Det kan for eksempel skje at man brenner et bein under skøyetetning, får en kneskade

under langvarig løping, eller taper en volleyballturnering så det suser etter. Sport lærer deg ydmykhet og tålmodighet, og den viser deg at

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

deg at man ikke bør gi opp, nedture og oppturer kommer hånd i hånd. Dette er viktig lærdom. Det er en god måte å tilbringe tiden på både alene og sammen med barn, familie og venner. Det finnes så mange forskjellige disipliner man kan trene, så det er nokså enkelt å finne en sport for alle.

Møt nye mennesker

Å drive med sport gir en god anledning til å møte nye venner. Når du blir med i en klubb eller gruppe, være seg ski, løping, et fotballag eller basketballag, er dette en glimrende arena for å både møte nye interessante mennesker og tilbringe tid med noen som deler dine interesser. Sport er også en god måte å holde jevnlig kontakt med dine venner. Det er et viktig moment at de som trener sammen med andre ofte trener lengre, oftere, og med høyere intensitet.

Vær glad

Sport kan hjelpe i behandlingen av forskjellige mentale lidelser. Det har lenge vært kjent at idrett hever nivået av endorfiner i krop-

pen, holder humøret oppe, og lindrer stress. Folk som driver sport er ofte lykkeligere.

Å ha en velskapt kropp

Å trene hjelper deg å få eller holde på drømmefiguren. Personer som ønsker å miste noen ekstra kilo bør også tenke på å komme seg i gang. Man akselererer metabolismen, øker muskelstyrken og fleksibiliteten, og får en pen kroppsfasong med på kjøpet. Folk som ikke trenger å gå ned i vekt kan drive idrett for å forme sin kropp, føle seg bedre både mentalt og fysisk, eller rett og slett investere i egenhelse for fremtiden. Gjennom å drive med sport styrer man kroppsvekten og hindrer blant annet cellulitter og strekkmerker. Huden blir mer elastisk og tett, og gir et yngre preg.

Alle mennesker kan finne minst en god grunn til å trene, og etter man har kommet seg i gang vil de absolutt fleste føle at det var en utmerket beslutning. Aktiviteter bringer glede, tilfredshet, bedre helse, og økt motstand mot sykdom.

Adrenalinfylt snøsjokk!

FOTO: TTSALO VIA WIKIMEDIA COMMONS

Har du stått nok på ski denne vinteren? Søker du fart og spenning for å utfylle hverdagen? Eller liker du rett og slett å utfordre deg selv? La Utropia lokke deg med på ekstreme vintersporter i Norge!

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Snøkiting og skibob

Lei av å ta skiheis? Da kan kanskje snøkiting eller skikiting være tingen for deg. Man trenger ski eller snowboard, hjelm, sele, vindtette klær og en drage (kite). Dette er en type ekstrem-sport, så litt erfaring er anbefalt. Ved å la seg dra med av vinden vil man fyke oppover fjellsidene og over viddene i det snødekte landskapet, og man kan si farvel til kjedelige søndagsturer som

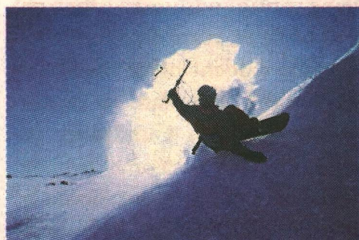

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS, WARECK

tar en evighet. I følge www.visitnorway.com er Finnmark og Hardanger gode steder for snø-

kiting, der Hardanger faktisk er blant 10 på topp i verden.

Skibobbing er en mer sær og erfaringsmessig vanskelig sport, der man suser ned som man gjør i alpint, men på en kombinasjon av sykkel, kjelke og ski. Her er det altså mye ferdigheter som er inne i bildet, men hvis man føler seg klar for en virkelig utfordring er det bare å spenne på seg skiene og sette utfor med en sykkellignende sak i midten.

Oppå eller under isen?

Føler man seg som en fisk i vann, så kan kanskje isdykking være noe man bør prøve. Det er som man kan tenke seg, dykking under is. Men slik www.dykkesenteret.no beskriver det, så er dette en helt egen opplevelse: "Dersom du trodde dykking var dykking, har du definitivt ikke opplevd stemningen av luftbobler som glir under isflaten, eller lyset som trenger seg gjennom iskrystallene." Det arrangeres isdykkertkurs både her i

FOTO: MATTINLA98, WIKIMEDIA COMMONS

Tromsø og på Svalbard.

Fortsatt ingenting som pirrer interessen? Har du prøvd å seile på isen? Det går nemlig fint an. Isseiling har forekommet i lang tid i historien, helt fra 1760 i Nederland. I Norge har en egen klubb dedikert til å fyke bortover isen i høy fart i seilbåt, nemlig Norsk Isseilerklubb. De seiler mest ved Oslo området, men som klubben sier selv på hjemmesiden, så har Sverige bedre forhold når det gjelder blank is. Seilingen foregår helst før den første snøen har falt så isen er mest ideell.

Luftig skitur

Har du gjort alt som allerede er nevnt? Eller er du kanskje generelt tøff i trynet? Da har man alltid muligheten til å prøve heli-skiing eller speed flying! Her må man nok stort sett på utsiden av det norske riket, og sannsynligvis ha litt kapital. Men med motivasjon går det meste!

Heli-skiing/heli-boarding er en av de mest ekstreme formene for nedfor. Man leier et helikopter

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS, TOMROO

til å fly en opp på en fjelltopp hvor man da setter nesa ned-

over, gjennom urørt puddersnø og uutforsket terreng. Det er mest utbredt i Italia, Frankrike, men særlig i Canada. Dette er så klart mer en drøm for de fleste enn realitet, men har man muligheten skal man virkelig ha en god unnskyldning for ikke å gripe sjansen.

Det siste på listen over ekstreme vintersporter for denne gang er speed flying. Her trer man på seg ski og en fallskjerm brukt i paragliding. Dette er ikke en sport for nybegynnere, man må faktisk være meget god på både ski og paragliding mener www.speed-flying.com. Men farten man oppnår og farene som følger med sporten gjør den til en helt eventyrlig aktivitet skal vi tro hjemmesiden.

Så jeg håper jeg kanskje har vekket nysgjerrigheten i noen ivrige sportsmennesker her i Tromsø. Jeg vil uansett råde alle til å ikke presse seg selv mer enn man er komfortabel med, og at man alltid husker på fjellvettreglene.

Sword and Mastery

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Of the many sporting clubs that Tromsø counts, the Tromsø Fekteklubben Frieduelister can boast of being one of the most peculiar. Indeed, meeting every Friday afternoon at the Lunheim primary school in Tomasjord, the club teaches the ancient, yet not forgotten art of medieval sword fighting.

At five o'clock, seven of its nine registered members have assembled in the school's gym. After a lengthy warm-up session, they all reach to their bags and pick up their swords. Not fully equipped on this day for actual fighting, they practice a series of well-mastered moves, thrusting at invisible enemies.

As instructor Jens Peder Magnusson takes one newcomer for a personal introduction to upward slashing techniques (performed, most likely for security and convenience's sake, with wooden swords), Bent-Are Gundersen, leader of the club accepts our invitation to lay down his sword and tell us a bit more about the club.

Tromsø FKFD (Fencing club Free Duelists) is, explains Gundersen, the local arm of the Larger,

nation-wide Norwegian Fekte Klubben Frieduellister which has chapters in Bergen (where it started back in 2003) and Oslo. The FKFD is one of many European clubs that teach Medieval Sword-Fighting. Among the many traditions that were handed down throughout ancient manuscripts, the FKFD focuses mostly on the "Sword and Buckler" technique which sees two opponents facing in other in a duel equipped with a one-handed sword and a small shield (Buckler).

Tromsø's chapter, Gundersen says, also teaches other sword-fighting styles. On the day the Utopia team arrived, the focus was on the "Montante" style which makes use of a long two-handed sword. Tromsø's chapter divides the year in four parts, with three of them focusing on a specific sword technique (the third one being the "Longsword" technique) and the fourth one divided between Longsword and Sword and Buckler.

When asked about pre-requisites for entering the club, Gundersen states that anyone over the age of fifteen can join, given that they pay the entrance fee and are physically fit. Another tacit requirement is of course the ownership of a sword. If a wooden one may

only cost about five hundred Nok, a mid-range steel blade would cost around thirteen to fifteen hundred Nok. Getting a hold on a good sword is serious business and, as Gundersen puts it "One can not expect buying a replica sword in a souvenir shop and start the training immediately". Indeed, medieval swords are still produced the old way by the crafty hands of smithies around the world, which

When asked if their brand of sword-fighting was more akin to performance and reenactment than actual sports, Gundersen firmly clarifies: "Sword fighting is a martial art. It makes use of your whole body, from the tip of the toes to the top of the head".

But Tromsø FKFD is still far more than just an ordinary sports club. Besides teaching the practi-

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

explains their price. Still, what really makes the practice of medieval sword fighting expensive is the purchase of full-body armor, which can cost up to thirteen to fifteen thousand Nok: a price so high that no member of the Tromsø club can boast of owning one full set.

calities of sword fighting, the club also holds seminars, inter-club meetings and diverse workshop all revolving around the European sword fighting tradition. This might certainly have something to do with the Norwegian FKFD being an affiliated member of the Historical European Martial Arts

Coalition (HEMAC) an organization devoted not only to the practice, but also to the development and the research of European Martial Arts.

In a very medieval way, Tromsø FKFD also rents its services for private events. Wherever one thinks that half a dozen sword-wielding performers can put some salt in a party, the club gets called. Such activities include among other team-building workshop and Bachelor parties. Smiling, Gundersen explains that the group had been called for such an event on three occasions, all of them being actually Bachelorette parties.

All in all, Tromsø FKFD appears quite unique in many ways. It is, as far as it is known, the only medieval sword-fighting group in North-Norway and has managed being continuously active for a period of three years despite having a mostly student-based membership. As the club plans to expand its membership, Gundersen explains, all are welcome to join. An introductory course should be held for new prospective members in the fall. Until then, don't be afraid if you ever hit on someone at the campus holding a large two-handed sword, these people for sure know how to use them.

På haiketur etter den perfekte bølgen

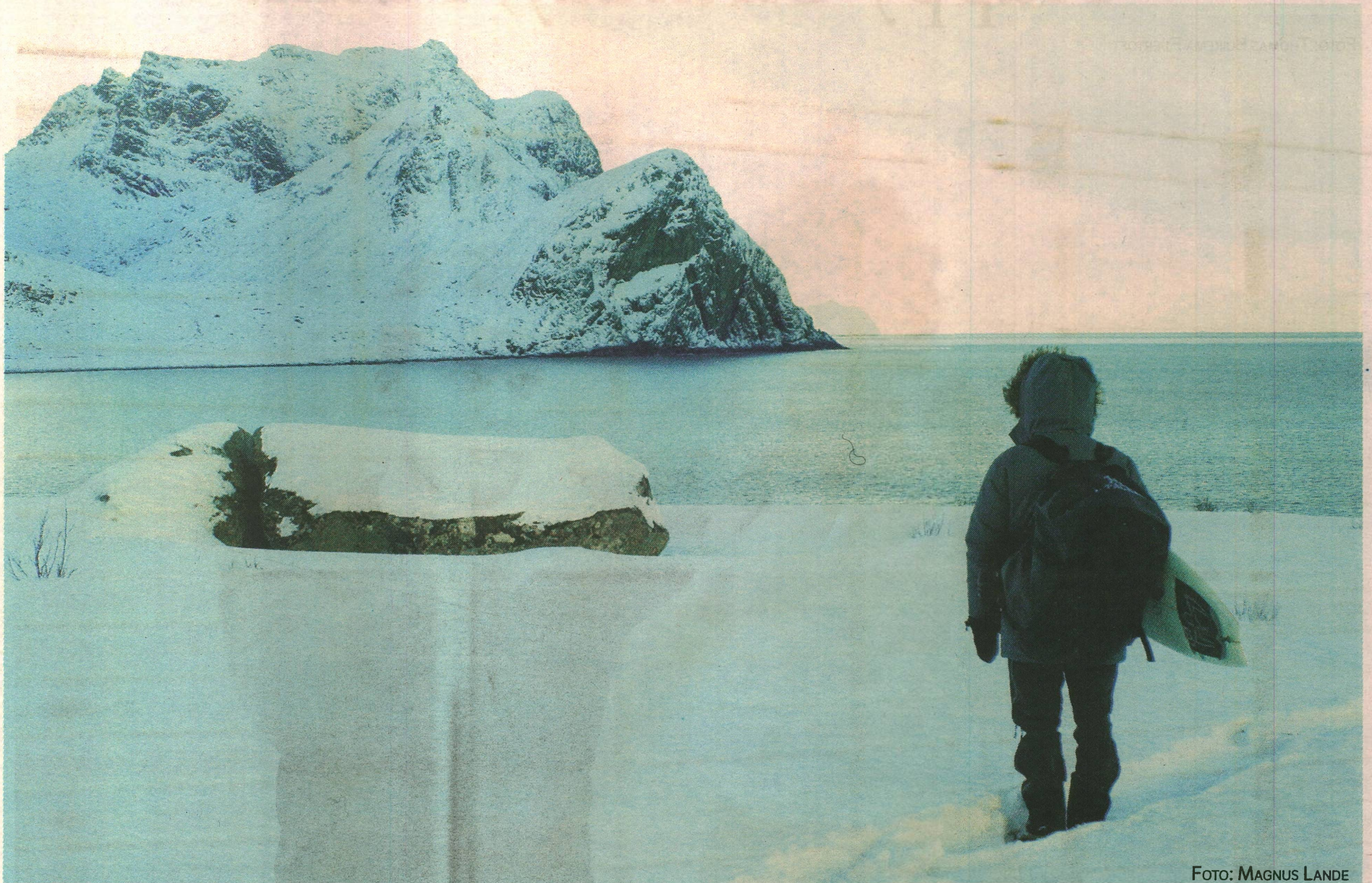

FOTO: MAGNUS LANDE

For noen er det høysesong for ski eller snowboard. For andre er det å sitte inne med kaffe og se på snøen utenfor. Henrik Vikeby møtte derimot tre studenter som brukte noen dager i februar for å haike og surfe.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Marthe Svendsen går første året på bachelor i sosialantropologi. Magnus Lande går på lektorstudiet. Akkurat nå tar han også sosialantropologi. Gard Ryan Hagberg går på økonomi og administrasjon. De bor i kollektiv.

H: Hvordan ble dere interessert i surfing?

Magnus: Det skjedde på folkehøyskolen i Lofoten da jeg gikk der og ble vist noen fete steder for bølger. Blir man først bitt av basillen så går det bare en vei.

Marthe: Jeg ble interessert i surfing da jeg var i Panama når jeg var 16 år. Det var et stort miljø rundt surfing der, og man kan ikke unngå å bli fascinert når man er der.

Magnus og Gard: Vi har også alltid vært interessert i brettssport, så surfing var et naturlig steg for oss.

H: Anser dere selv som å være

med i et stort miljø her i Norge, eller er det fortsatt en lukket arena?

Magnus: Vi kjenner en del folk fra Lofoten som driver litt mer aktivt med surfing, men vi er nok ikke helt inni miljøet. Man må rett og slett bo der for å få den tilgang som trengs for å bli god da. Derimot hører vi ofte om svensker som flytter dit for å jobbe og surfe, noe som er kult.

Marthe: det er gjerne folk fra folkehøyskolen som fortsetter å bo der som driver med surfing, og gjør den til en del av hverdagen.

Vanligvis liker nordmenn å ha stabilitet når man forflytter seg, særlig over lengre distanser. Denne gjengen brukte derimot en mer old-school metode for transport.

H: Når dere nå skulle legge ut på tur, hvor dro dere?

Marthe: Vi dro selvsagt til Lofoten, og vår faste surfeplass. Vi reiste 15-20. februar siden vi hadde tid i forhold til studiet. Vi hadde lyst til å prøve noe nytt, så

vi haiket oss fram til Lofoten. Vi brukte tilsammen rundt en dag på å haike, noe vi vanligvis ville brukt 6 timer på å kjøre med bil. Det var litt kjipt, for sånn ca. hver femtiende bil stoppa.

H: Hvordan det var å haike ned til Lofoten. Møtte dere noen interessant mennesker?

Magnus: De mest minneverdige personene var en russer og en trailersjåfør.

Marthe: Det som var kult med russern var at han fortalte at han akkurat hadde kommet fra Finland og der hadde han redda livet til en finne. Finnen hadde ligget død i veikanten helt til russern hadde brukt livreddende førstehjelp.

Magnus: Vi haiket med 6 biler til sammen. Hvor lenge vi fikk sitte på varierte veldig. Først kom vi oss fra tromsø til Nordkjos. Så til Evenes. Der stod vi i 3 timer før noen ville plukke oss opp. Så haiketips fra Magnus her: ha med ei jente! Det hjelper.

Gard: I tillegg kan man benytte

seg av ja-stigen: Haiker: kom du den veien?, Sjøfør: Ja, Haiker: Skal du den veien?, Sjøfør: Ja, Haiker: Kan vi sitte på?, Sjøfør: Ja. Stigen fungerer som en manipulasjon til å presse folk til å ta deg med, men til gjengjeld kan turen bli litt "stiv".

H: Var det mye planlegging som skulle til?

Marthe: Ja! Vi måtte forberede oss på å gå en del, noe som gjorde at vi måtte ha med bare det esensielle. Vi veide opp mat osv. for å rasjonere dag for dag, så skal man haike bør man planlegge!

H: Hvordan fikk dere ideen om å vintersurfe?

Magnus: Et enkelt svar på det er at om vinteren er det mer vind, og jo mer vind, jo høyere bølger.

H: Hvor mye surfa dere:

Magnus: Vi surfa nesten hver dag, men det hendte været gjorde det litt utilgjengelig.

Gard: Vi surfa tilogmed i nordlys!

H: Var det en morsom tur? Vil dere anbefale andre å ta samme turen?

Magnus: Jeg vil kanskje si at det ikke passer for alle.

Marthe: Det er litt sært å surfe i Norge siden forholdene ikke er de mest ideelle, men for de som er ivrige anbefales det så klart! Det man bør være forberedt på er at ting kan gå litt skeis innimellom, men det er jo ingen grunn til å miste motet for det.

Gard: Det var dager hvor jeg tredde på meg våtdrakten og jeg var nummen over hele kroppen, og man spør seg selv: hva er det jeg driver med? Men så tenker jeg: Come on, I'm a surfer! Selv om det er en del smerte, så er det også mye nytelse.

Marthe: Jeg kan jo også nevne at hvis man vil surfe her i Tromsø så kan man alltid prøve Grøtffjorden utafor Kvaløya. De leier nemlig ut surfeutstyr. Det som er litt vrient er at man helst bør ha bil for å komme seg dit. Hvis ikke, haik!

Happy birthday, Putin!

FOTO: LISA HJALMARSON

I uke 10 ble russiske politikkretter servert på Hålogaland Teaters meny. Hovedretten ble "Happy birthday Putin", en forestilling presentert med stor suksess, fredag den 8. mars.

OLGA SHAVRINA
MAILMESOON@LIST.RU

I 2013 er det 100 år siden kvinner i Norge fikk stemmerett. Hålogaland Teater markerte dette med en minifestival «Stemmer 2013 # Russland» (7-9. mars) som har skapt en arena for diskusjon om kvinners rolle i det moderne russiske samfunn, om motstand, og om ytringsfrihetens vilkår i dagens Russland. "Happy birthday Putin" ble gjestespilt av kunstnerduoen Rebekka Nystabakk og Huy Le Vo, presentert som en del av minifestivalen.

Drept på Putins fødselsdag

Forestillingen gir en holistisk introduksjon til det politiske miljøet i Russland og konflikten i Tsjetsjenia, med utgangspunkt i den

internasjonalt kjente russiske journalisten og menneskerettighetsforkjemperen Anna Politkovskaja. Politkovskaja ble drept 7. oktober 2006 - på Vladimir Putins bursdag. Den kvinnelige journalisten var en av de mest aktive og modige kritikerne av ledelsen i Kreml. Øun ble spesielt kjent utover landets grenser gjennom sin dekning av konflikten i Tsjetsjenia i boka "En reise til helvete".

—Vi gikk på teaterskole sammen med Huy når vi fikk høre om konfliktsituasjon mellom Russland og Tsjetsjenia, og litt senere fikk jeg boka av Anna Politkovskaja fra bestefaren min. Det var før hun ble drept. Vi ble veldig sjokkert da vi fikk vite at hun ble drept, og begynte å lure på hvorfor det skjedde, forteller Rebekka Nystabakk.

Da kom Rebekka og Huy på idéen å skape en forestilling om Anna

Politkovskaja, som utviklet seg til å være deres møte med denne tematikken og med Russland. Det var i 2009 da de begynte å undersøke rundt temaet, og reiste til Moskva for å møte Annas kolleger, og finne mer ut om henne.

Kunne ha vært en vanlig borger i Russland

"Happy birthday Putin" går ut på å illustrere Politkovskaja som journalist og en figur i menneskerettighetskamp i Russland. Gjennom forestillingen har publikum en sjanse å forestille Anna også som en mor, en bestemor, en vakker kvinne, et sterkt individ, og å reflektere over motivasjonen til ikke å tie.

—Jeg blir på en måte en representant for publikum som går

fra å vite ingenting til å prøve å finne ut om Anna Politkovskaja og hva som har skjedd der. Tenk litt på henne. Hun kunne ha vært en vanlig borger i Russland uten å kjempe for det tsjetsjenske folk, men hun tok valget å gå inn i saken selv om hun visste at det kom til å koste, sier Rebekka.

Viktig for nordmenn å vite

—Vi tror at det er viktig å huske disse historiene. Norge har ganske mye samarbeid med Russland. Vi har også lyst til å vise at andre mennesker angår oss, selv om det er et annet land. Hvordan påvirkes nordmenn hvis en omtalt journalist blir drept i Norge, kontra hvis en internasjonal journalist blir drept? Så på en måte er det snakk om folk, fortsetter Rebekka Nystabakk og Huy Le Vo.

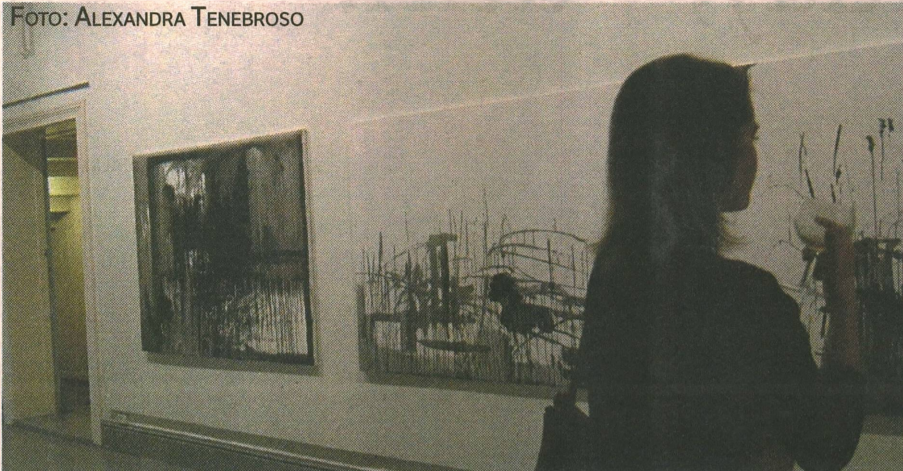
Seriøse spørsmål gjennom prisme av kunst

Det er også verdt å legge merke til oppmerksomhet på detaljer i forestillingen og en helt spesiell bruk av scenen som var transformert på forskjellige måter og tok publikum fra teaterscene til leilighetens beliggenhet. Lys, lyd, og visuelle effekter bidro til å skape emosjonell atmosfære, og tilskuerne kunne ikke annet enn sitte med tilbakeholdt åndedrett. Forestillingen endte med øredøvende applaus.

—Vi er glad i at mange folk kom for å se "Happy birthday Putin" ikveld. Vi ser på denne forestillingen som en del av debatten om ytringsfriheten i Russland, og vi håper at etter å ha sett den, at folk vil ha flere tanker for senere diskusjon, forteller Rebekka og Huy.

Neddriving - det er noe kjent med deg også

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

HOLOCENE

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

"THERE'S SOMETHING TRADITIONAL ABOUT YOU, TOO"

Litt Vancouver, litt St Louis. Mye kommunikasjon, mye ødeleggelse

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

To utstillinger har ankommet byens Kunstforening: "Holocene" og "There's something traditional about you, too". To kontraster, hvor den ene utstillingen er preget av fargerike fotografier og figurative illustrasjoner. Den andre er preget av ødeleggelse og abstraksjon.

Holocene

Kunstneren Vemund Thoe har denne utstillingen på samvittigheten. Modellen hans er Pruitt-Igoe – for noen av oss også kjent som "arkitekturforbrytelse". Thoe har laget malerier i mørke toner i varierende grad av abstraksjon. Maleriene blir som bilder tatt av en undergrunnsfotograf i et konfliktområde. Offeret, altså det de-

molerte Pruitt-Igoe komplekset, vist gjennom tilsmusset linse.

Det renner, det støver, det er oppspist av fyldige skygger. Gjennom-borende lys og mørke med mange forskjellige dybder, ikke flat avbilding. Vemund Thoes malerier gir lyst til å gå inn og avdekke hva som skjuler seg bak overeksponerte konturer, skitne skygger og tilsmusset "linse". En stor del av denne kunstopplevelsen skjuler seg faktisk i betrakterens viten.

Luftwaffe mindre offensivt enn brutalismen

Leilighetskomplekset Pruitt-Igoe (reist opp i 1956), er et sårt tema for modernistisk arkitektur. Nesten umiddelbart ble det til et eget økosystem med forbrytelser og dårlige sosiale kår. Det er ikke første gang brutalistisk arkitektur

har denne effekten - Robin Hood Gardens av Smithson&Smithson er et av mange eksempler. Demoleringen av leilighetskomplekset skulle markere død på brutalistisk arkitektur, som (av en eller annen grunn) har vært sterkt mislikt i mange kretser.

Prince Charles av Wales har en gang på åttitallet uttrykt at når Luftwaffe bombet deres bygninger, var de i det minste greie nok til ikke å etterlate noe mer offensivt enn steinsprut og rusk

Det er ikke den berømte hvem-som-helst som får mest ut av Vemund Thoes Holocene. Kunnskap om brutalisme utløser en helt ny dimensjon i disse non-figurative klatter. Holocene stiller noen krav, og belønner den som blir ufrivillig hjemsoekt av arkitekturhistoriens spøkelses.

Portrett av Vancouver

Pål Gusdal Jomås vil så gjerne gjøre oss kjent med Vancouver og byens karakter. Til disposisjon har han fått tre vegger å snakke gjennom, og han tegner Vancouvers portrett gjennom fotografier og plakattegninger. Utstillingen heter "There's something traditional about you, too".

Heart to God, Hand to Man Plakattegningene er i sort og hvitt, med enkle sprittusjstreker. Noen er tekst, andre er bilder, noen er en kombinasjon. Fra en setning på et stort ark til en hel stilisert avisside med illustrasjon. Med linjer som "Indian Center News" og "Our Land is Our Future" forteller Pål Gusdal Jomås litt om kulturelle tilhørigheter som formet Vancouver, de innfødte folkestammene og koloniseringen.

En heftig metropol på aboriginale grunner.

I motsetning til plakattegningene, er fotografiene fargerike og varme, med motiver av omgivelser og folk i de mindre folksomme områder. Bilder av plakattede vegger, urbane omgivelser, tatoveringer, togspor. Jomås vil ikke mate oss med bilder av storbyens severdigheter og landemerker. Jomås vil zoomer inn på enkelte øyeblikk og atmosfærer. Det er nesten som om han vil hive oss inn i hans opplevelse av øyeblikket der og da, siden vi ikke hadde anledningen.

Det er noe veldig grunge, veldig nittittalls, over Pål Gusdal Jomås sine fotografier. Bildene skaper en kunstig nostalgi til en spesiell stemning, og kunne egentlig vært en separat utstilling fra plakattegningene.

Wane aneW

NAR: 08.03.2013 - 28.04.2013

HVOR: TROMSØ KUNSTFORENING

RED BOOK

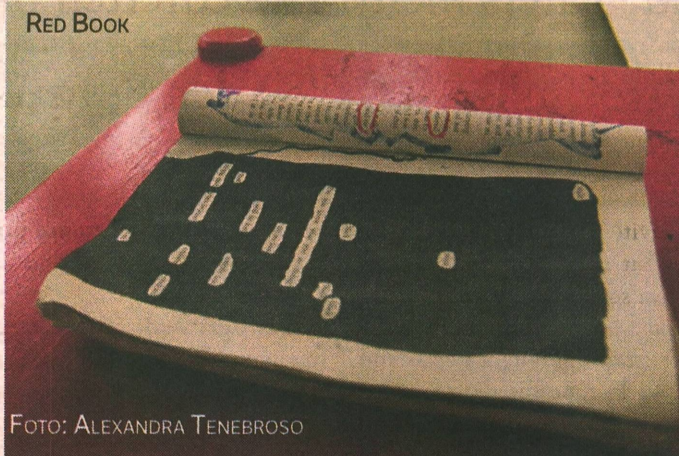

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

HOUSE OF CARDS

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

Med stjerner som mål og et ødelagt kompass

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Tekstfetisjist

Flertall av verkene i utstillingen er gjennomsyret av tekst. Skylstad tømmer pinner på amputerte boksider av ukjent opphav. Han fremhever deler av teksten på samme måte som han om-tåker resten av teksten, med blekkmonstre. Noen av verkene er fotografier av slike boksider, hvor tekster er halvveis tilintetgjort av fargespasmer. Opprevne sider avslører bakenforliggende tekster i samspill.

Som om dette ikke var nok, skuer tekster direkte fra veggene, i innrammede collager der ord skaper former eller smelter med små figurtegninger. Ikke langt unna blir man konfrontert med rød pult, akkompagnert av en stol med forkortede stolbein. Opp fra pulten stirrer selvsagt en tusjherjet bok ("Silent Night"). Et annet sted i rommet henger et bokomslag med påklistret dikt. Betrakteren i Wane aneW blir omringet av ord.

Ekspedisjon i drømmeverden

Overveltete joggesko hviler på en søyleplattform, og på en annen står blå barnesandaler i tre, spikret fast i retning mot høythengende "The Stars My Destination". Et lite, knust kompass i tre peiler i tilnærmet samme retning, med avvik. Siste plattform huser en liten konstruksjon av sukkerterninger som strekker korsarmene sine i fire retninger. Det er som å snuble over fragmenter av en drøm, hvor håndfaste gjenstander og symbo-

ler flyter over i hverandre. Det er et sted i bakhodet, en overordnet tanke er der, men ikke faen om du kan hekte sammenhengende ord på det.

Iøynefallende er kortstokken som ligger klasket på gulvet - disse knektene har sett sine bedre dager. Bombet korthus med hjerter ess som eneste gjenlevende på veggen. Wane aneW er visuelle ordspill plantet rundt omkring. Mal fanden på veggen, Skylstad, så vi vet hvor vi har han hen.

De unge tar over Tromsø!

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

Det var en av de beste festene i Tromsø jeg har vært på, hva musikk angår. Samtlige artister var veldig aktuelle, "current" om du vil, og veldig gode. Om jeg kunne bruke ett ord for å oppsummere det, ville det vært "frisk". Unge mennesker, ungdommelig musikk, ungdommelig stemning. Det var i luften.

Mitt yndlingsband av de som spilte var TubaTuba fra Oslo. Det er seks gutter med internasjonal sound, tross det fak-

tum at de synger på norsk (før denne konserten, innså jeg ikke hvor bra låter på norsk kan høres ut!). Tuba Tuba hevder at de ikke kommer til å avkrefte myten om at de er det beste som har skjedd med norsk pop de siste årene. Og de har ingen grunn til å gjøre det — de er bare fantastiske. Det er en virkelig unik blanding av Retro Stefson, Yeasayer, og mange indie band populære i dag - The Local Natives, Alt-J, eller min personlige favoritt: Hot Chip. De har så frisk sound, og likevel så enkel at det er vanskelig å slutte å lytte til dem. Pluss, de er virkelig gode live, noe som gjør dem

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJERTOFT

enda bedre!

En annen artist jeg rakk å se var KOHIB. Folk som har bodd i Tromsø en stund vet sikkert hvem han er — han er en legende i Tromsøs partyscene siden 1997 (det er sjokkerende å tenke at jeg var kun 6 år gammel da han begynte å opptre!) Han er både en utmerket DJ og en god arrangør. På Sjarkfestivalen — til tross for

at han var noe eldre enn hans publikum — fikk han alle til å danse. Musikken minner litt om Trentemøller live, og for meg er det et av de beste komplimenter jeg kan gi. Det var så enkelt og så gripende samtidig, så dynamisk og så statisk. Det er veldig vanskelig å uttrykke. Neste gang han opptrer, må alle oppleve det! Det er en utrolig opplevelse som forblir i deg i en god stund.

Det var en fantastisk kveld. Det eneste jeg kan legge til er at jeg personlig kan knapt vente til festivalen i sommer! Det er virkelig av unge (alle frivillige involvert er mellom 15 og 23) og for de unge. Så bli involvert, enten som frivillig eller som tilskuer, fordi hvis AGN var bare en forsmak på det som kommer i sommer, kan vi forvente en fantastisk festival.

Kan enkelhet være irriterende?

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

FOTO: MARIA ISABELLA MIKALSEN

Jonas Alaska er ofte beskrevet som en av de viktigste sangere/låtskrivere i Norge. Sjangeren er veldig populær verden rundt for øyeblikket, og til tross for at jeg ikke er den største tilhenger av den, må jeg innrømme at jeg liker å lytte til Jake Bugg eller Tom Odell av og til. Mange har anbefalt Jonas Alaska til meg. Jeg lyttet til musikken hans før konserten, og var ikke imponert. Enkle melodier, enkle tekster — alt var litt for klisjé for meg. Jeg bestemte meg likevel

for å gi ham en sjanse, fordi alle rundt meg syntes å nyte hans musikk.

Konserten startet ganske tidlig. Fra begynnelsen mislikte jeg enkelte ting, for eksempel belysningen, men det er trolig bare meg som er veldig pirkete på slike ting. De første par låter etterlot meg ganske nøytral, likegyldig. Det var akkurat som jeg hadde forventet, enkle rim, ikke direkte nyskapende melodier. Etter en stund ble det ganske irriterende, med prototypisk sanger/låtskriverinnhold: kjærlighet, ensomhet eller... oktober. Disse låtene ble stykkvis avbrutt av svært ir-

riterende countrylåter. Jeg tror at meningen var å få folk til å danse og nyte konserten, men de hadde en motsatt effekt på meg, og gjorde meg rastløs etter å forlate lokalet.

Stemmen hans var imidlertid veldig bra, og alle som er involvert i konserten var teknisk utmerkede. Det var en skam at gode sanger, som for eksempel October eller If Only as a Ghost ble sunget ved siden av sanger som jeg ikke kunne fordra, som I Saw Your Kid. Likevel, nøt mange mennesker hans musikk på konserten, så Jonas Alaska appellerer til mange. Ikke til meg, dessverre.

St. Patrick's day!

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

FOTO: OLGA SHAVRINA

Søndag 17. mars var det St. Patrick's day feiring på Skarven: et fint grønt lys utenfor lokalet hilste meg velkommen, og for en gang skyld klarte jeg å få en fin sitteplass rett ved scenen. Salen var stappfull og stemninga god da konserten begynte.

De som tok scenen var Finnegan's Fake, er et band fra Trondheim som bestemte seg for å kalle bandet sitt slik fordi de spiller irsk musikk uten at noen av dem faktisk er fra Irland.

Når de begynte å spille den første sangen ble jeg litt redd. Den hørte kanskje litt for mye som The Cranberries (på grunn av den lyse stemmen til gruppas vokalist Kirsti Saltnes) og, selv om jeg liker bandet, hadde jeg ikke lyst på pop musikk med bare få referanser til ordentlig irske toner. Bekymringa var heldigvis knust med de følgende sangene der de viste meg at den gode gamle irske folkemusikken skulle være i sentrum. Tradisjonen var bevart, og i tillegg brukte bandet mange interessante variasjoner. Det ble spilt odde-takter her og der og imponerende soloer der fele og akkordeon spilte samtidig samme melodien. Et pluss til konserten var måten vokalisten beveget seg mens hun sang

og representerte historien bak teksten som om hun hadde vært en skuespiller. Triste og glade sanger ble spilt, og tekster handlet om alt som kan assosieres med både tradisjonell og irske folkekultur: damene som vil gifte seg, døden til kjære venner, unger som drar som soldat, og selvsagt whisky og alkohol.

Etter Finnegan's Fake ble det allsang der selv den flaueste nordmann var med på å synge The Wild Rover og to andre sanger. Dette var så bra at for en stund glemte jeg i hvilket land jeg befant meg i.

Dette var en fin kveld som tok slutt kanskje litt for tidlig, men som uansett var ekstremt koselig.

The Heavy Metal Page

The Hardcore Punk Page!

HARABALL

FOTO: LINNEA NORDSTROM

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Let's scrap this stiff and pompous metal for today shall we? For there is something much more important to report now; the Roman Triumph that took place in the Blårock Café last Friday...

Saying that Blårock's first Punkfest raised many expectations is somewhat of an understatement. Indeed, the venue, renowned for its support of the local as well as the wider European rock scene billed an impressive line-up consisting of the southerners of HARABALL and THE GOOG THE BAD AND THE ZUGLY as well as the local DIE A LEGEND as an opening act.

The concert, set to start at ten was only slightly delayed (which for Tromsø counts as a

surprising sign of punctuality) and saw the power-trio Die A Legend take over the little stage on the third floor for an ecstatic and consistent set. After having seen them once at the Rock Mot Rus festival and having been blown away in the process, I can say that tonight's performance showed no sign of weakness. Showcasing their heavy, American style hardcore, Die A Legend literally warmed up the atmosphere for good and even managed to get a short mosh-pit towards the end of their set; Quite a feat for an opening act indeed.

After a forty-five minute set, the band left the stage, seemingly having made their point. Following a short intermission, it was time for Kongsberg Haraball to take over the stage. After the metalized frenzy of Die A Legend, I remember saying to an acquaintance that the following act

would probably be less heavy. How wrong I was!

Taking a very old-school approach to hardcore punk, Haraball was violent, hateful, nihilistic and, in a peculiar Darkthrone-esque way, very, very ugly. Raspy shrieks and never ending, riffing assault brought the Blå Rock to the verge of collapse. As the band's malicious energy spread, the roughest of mosh-pits suddenly started, sending attendees flying all over the "dance" track. On each an every song, the violence, both on stage and in the pit became more and more acute, reaching its peak during (if I understood correctly) a cover of a cover by the band Poison Idea. After almost an hour of total devastation, the band called it quits, leaving the audience grieving the innocence they had forever lost.

After the mayhem audio-

rape of Haraball's hateful set, many began to wonder how the final act, the Oslo-based The Good the Bad and the Zugly could do more. The answer: they could not. They did better instead.

Indeed, contrary to the previous two bands, TGTBATZ (let's called them that) was not really an extreme hardcore band. No heavy breakdowns like Die A Legend, no thrashing assault like Haraball; the five Oslo boys relied instead more on good old Rock'n Roll à la Turbonegro to fuel their primal Rock rage.

Still, despite being notably less extreme than the previous acts, TGTBATZ triggered an extremely enthusiastic reaction from the public. Instead of a furious and violent mosh-pit, about thirty-or-so men rushed in gigantic waves throughout the pub, thrashing amplifiers, mike stands and sending

countless attendees flying to the stage. The chaos was permanent and completely out of control. After each and every howlings of the singer, riffs of the guitarists and breaks of the drummer, the crowd got crazier and crazier, but it was the end of the set, most notably the combo "Brainbomb/ Please Kill Me" that really constituted the evening's climax. After that, the last two songs of the band saw its singer ritually anoint a couple of handpicked (and sometimes, shirtless) crazies before being raised and carried over the audience Iggy Pop-style.

In conclusion, The Blå Rock PunkFest was maybe the best concert that ever took place in Tromsø's history. It was an event for the history book that will forever be remembered as a night of joy, passion and apical musical violence. A perfect, almost tear-inducing concert; Bravo.

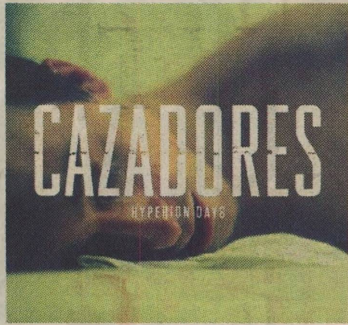
Band: Epitome of Frail
Album: *Society*

Label: Bellaphon Gunn

Karakter: 2/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

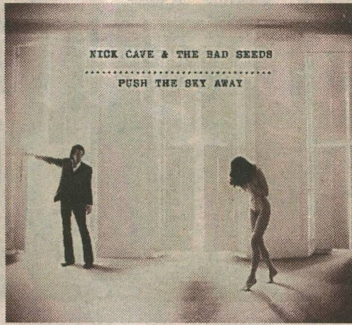
Band: Cazadores
Album: *Hyperion Days*

Plateselskap: Spoon
Train/Hernings
Kolonial

Karakter: 4/6

HENRIK VIKEYB
HENRIKVIKEYB@GMAIL.COM

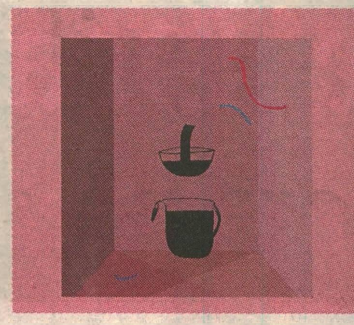

Band: Nick Cave and
The Bad Seeds
Album: *Push the sky away*
Plateselskap: Bad Seeds
Ltd.

Karakter: 5/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Band: Devendra
Banhart
Album: *Mala*
Plateselskap:
Warner Music Norway
Karakter: 5/6

JUAN PABLO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Band: Jonas Alaska
Album: *If Only As A
Ghost*
Plateselskap:
Sony Music
Karakter: 3/6

JUAN PABLO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Contemporary society

Epitome of Frail is a metalcore band from Germany that plays groovy, modern metal. According to their official biography they've been around for quite some time (starting up in 2001) and, judging from the list of their past concerts, they seem to be a fairly popular live act as well. They have recorded two full-lengths and one mini-album in the past ten years and are now back with their new offering, "Society".

The album starts with a melodic violin-like keyboard intro, maybe as way to set the tune for an album said to have a strong lyrical message, or maybe just to fool any unwary auditor. Indeed, if Epitome of Frail isn't the world's heaviest band, they certainly play angry, fast, and heavy music.

The band's massive sound is probably best showcased in the album's first real track, "This is not Humanity": Sprawling drumming, fast melodic guitars that entwine with heavy mid-tempo beat and other more old-school tremolo-picking assault. Vocally speaking, Pierre Mochar, the band's singer, alternates between very classical growls and plaintive metalcore screams. If his growls are, despite their orthodoxy, quite nice, his shrieks are often too high-pitched and nasal to really impress.

Best song: The almost atmospheric "Buried Memories".

Les mer på utropia.no!

Myk poprock

Annet enn å vite at Cazadores er blitt store innenfor det norske musikkmiljøet med flere EP utgivelser og singler, går jeg inn for å høre på dette albumet uten videre informasjon. Det første som slår meg er at de spiller en form for dagdrøm-rock. De myke tonene og keyboard-spillet får en til å føle som om man flyter i verdensrommet og unnslipper hverdagens stress og mas.

Men det er nettopp dette jeg har problemer med. Det at musikken er så flytende gjør at nesten ingen av sangene setter særlig spor etter seg. Nå skal det ikke legges skjul på at "Islands", et av albumets høydepunkt, ikke gir en grei etter smak. Men til og med her er teksten såpass lett og luftig at man får ingen musikalsk opphøyelse av å høre på sangen.

Selv om teksten og tonene er litt diffuse og svevende, er derimot det helhetlige inntrykket positivt. Albumet vitner om bandets "happy-go-lucky" holdning og for fansen så skuffer de ikke. Plata er musikalsk sett en godbit, men som sagt savner jeg en edge de aldri kommer til. Spesielt skuffende er den siste sangen, tittellåten "Hyperion Days". Jeg forventet en storslagen avslutning med fart og spenning, men ble overrasket av en halvveis interessant, treg balade. Derimot vil jeg som sluttpunkt trekke frem "American Lights" som skivas klimaks. Sangen er fengende og teksten er ganske kul.

Nick Cave back in top form

Nick Cave and the Bad Seeds are finally back after a long absence. However it is worth noting that the band has lost two of its crucial members over the years: Blixa Bargeld a decade ago, and Mick Harvey recently. Bearing that in mind, Nick Cave makes sure that the moniker of Bad Seeds is fully justified, keeping the musical backdrop just as ominous and bleak as on a number of previous efforts with several recognizable musical features. This record also marks a certain departure for Nick Cave as it has been a while since his music was this toned down to primarily serve as a vehicle for his poetry. A lot of tunes are almost reduced to the spoken word form with Nick passionately reciting his lyrics over an unsettled ocean of murky sounds. This however doesn't make the music on the record any less alluring or captivating.

The lyrics are well-constructed and focused with occasional forays into a seemingly disconnected imagery that only adds to the sense of disenchantment, frailty and foreboding that this record conveys so impeccably. The vocal delivery is brimming with passion much in the vein of his best efforts. Some fans might find a fault with the slow pace of this record. Still, if you are already sufficiently familiar with his work, you will find it peculiarly accessible in spite of its uncompromising nature.

Les mer på utropia.no!!

A slightly more marketable but still Devendra

Devendra Banhart has made a coherent collage of his previous works. In "Mala" he turns once again to bite-sized tracks (on average, 171 seconds long) that are concise and obscure musical poems – as done on his earlier albums. There are, however, a few more easily digestible tracks (albeit with Spanish lyrics) like "Mi Negrita", which I have already caught myself using as the soundtrack of lovely daydreaming scenarios. These intimate lyrics, together with sporadically cacophonous accompaniments and the odd instrumental ballad, make this a solid album in the fantastic universe of Devendra.

Although I do admit that, for several reasons, I am biased to favour Devendra more often than not, it wasn't all well and good going through "Mala". I waited, and waited, and waited some more expecting some of the full-blown old school psychedelic shouts that gave some sense of climax like "Rats" on his previous album (What Will We Be), or even "Angelika". Instead, he seems to be tying pretty ribbons around the electronic-pop tendencies, with a familiarity that points to a new face of his. While slightly misleading, I believe he makes up for this primal intensity with fresh sights of the odd corners of his mind: a peculiar talk with a past sweetheart in "Your Fine Petting Duck" is worth a careful listen.

Les mer på utropia.no!!!

Pussig og gøy, ikke mye mer

Ifølge Jonas Alaskas biografi (laget av plateselskapet hans), har hans musikk «en tematikk og et språk som gjenspeiler den tiden Jonas selv lever i». Da skulle man anta at det finnes litt som egentlig er interessant på plata. Eller at sammenligningen med Lennon og Dylan er noe man kan forvente.

Han skaper jo pussige melodier og lager et originalt åndsverk – som mange artister i dag, blander han det kommersielle og det elektroniske med det gammel-dagse og folkeaktige, og dette er tydeligvis en fordel, hvis du er opptatt av slike ting. Men jeg kan ikke hjelpe å se for meg den lille gutten som er svært dyktig i kunsten sin, men på jakt etter oppmerksomhet. Slik er følelsen jeg får fra «I Saw You Kid» (låten som har tilsynelatende mesteparten av fokus på plata), der refrenget går «But I'll be your friend so you better be my friend too».

Et par andre låter får med seg en littegrann mer betydningsfullt tanke bak livet og forhold, som «If Only As A Ghost» og «Out The Window». Disse er blant de mest nøye sammensatte, dvs. som blir estetisk sammenhengende. Når det kommer til stykket, så er det uten tvil en oppløftende plate som kan lyttes på i bakgrunn gjennom en rolig søndag morgen idet man rydder opp kjøkkenet eller noe sånn. Altså, en estetisk flink stemme for tidens tenåringspop. Men jeg må legge til at jeg ville mye heller ha hørt på Jonas Alaska enn mange andre artister jeg intenst hørte på da jeg var 14 år gammel.

Frisk pust til filmer basert på spill

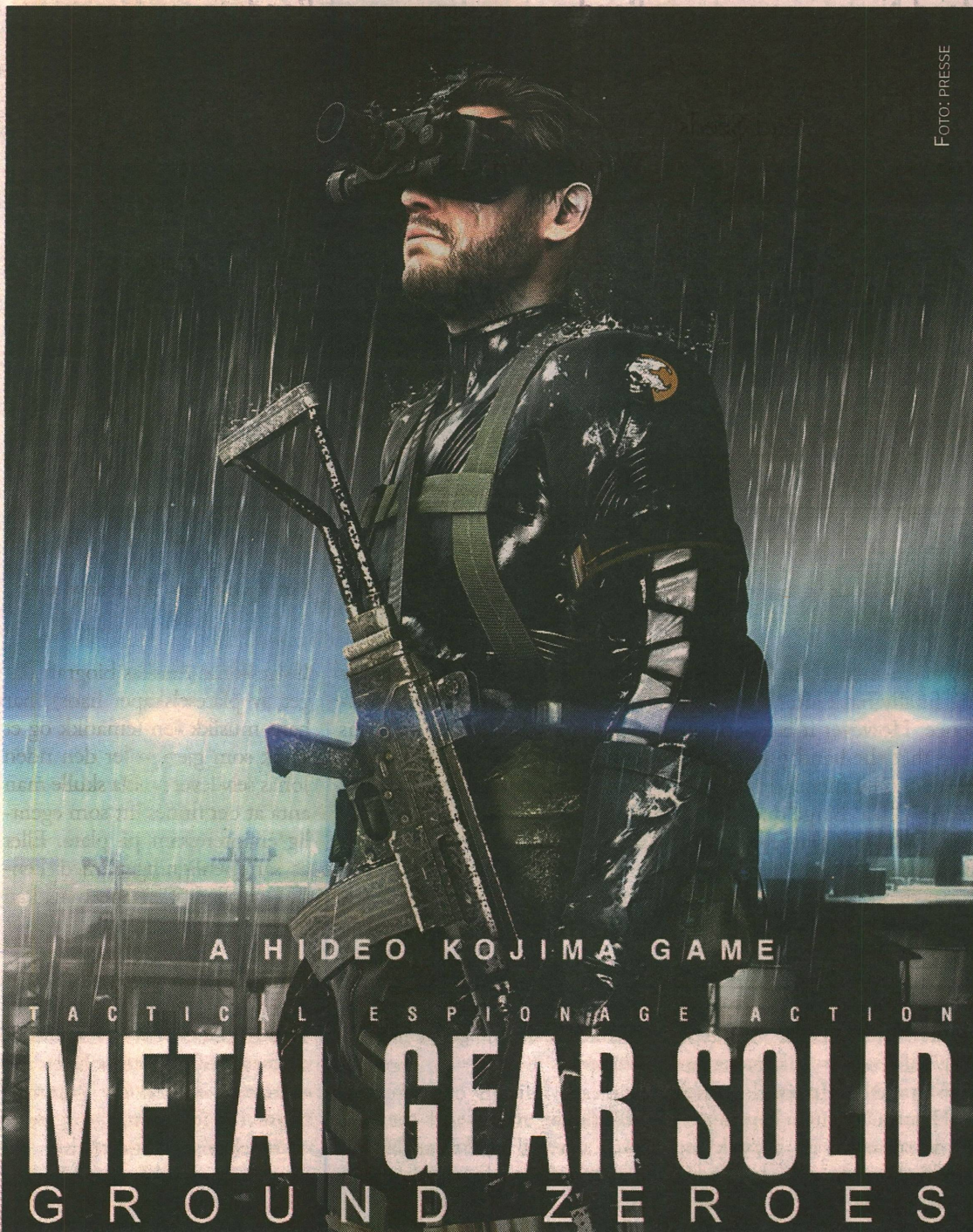

FOTO: PRESSE

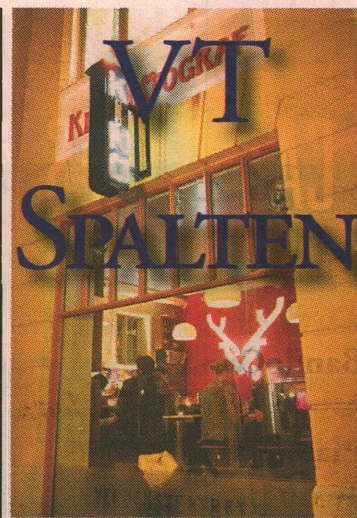

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

APRIL PÅ VERDENS-TEATRET

SMUGTITT: WARM BODIES

Liker du å se filmer før alle andre? Under tittelen SMUGTITT presenterer vi en rykende fersk kinofilm, som om et par dager, uker eller måneder vil få kinopremiere i Norge. Månedens SMUGTITT er Warm Bodies. Det er et velkjent opplegg: et mystisk virus har ødelagt den siviliserte verden og forvandlet ofrene til menneske etende monstre uten minner fra sin egen fortid. Warm Bodies er en film som kaster et forbausende romantisk lys over den lettere siden av zombieapokalypsen - og minner oss om hva det betyr å være menneskelig. Visningen er gratis.

Smugtitt WARM BODIES: Onsdag 10. april kl 2100

MÅNEDENS KLASSIKER: THE SHINING (Spesialutgave)

Verdensteatret viser hver måned utvalgte filmklassikere i samarbeid med de andre Cinematekene i Norge. I april er det duket for et gjen-syn med Stanley Kubricks skrekk-klassiker The Shining. Handlingen i Kubricks klaustrofobiske skrekkfilm beveger seg et sted i grenselandet mellom drøm og virkelighet. Jack Nicholson gjør en uforglemmelig rolleprestasjon som vaktmesteren på The Overlook Hotel som gradvis mister kontrollen over seg selv. Denne versjonen av filmen ble lansert på kino i USA, mens Kubrick kuttet den europeiske utgaven med 25 minutter. Nå får du anledning til å se den amerikanske originalen.

MÅNEDENS FILM: MARGARET

Månedens film gir deg muligheten til å se rykende ferske kvalitetsfilmer på Verdensteatret. Første film ut denne måneden er Margaret. Etter en turbulent produksjonsprosess med fem års etterarbeid og flere rettssaker ble filmen lansert for en kort periode på kino i USA høsten 2011. Anna Paquin spiller hovedrollen som tenåringsjenta Lisa, i filmen mange kritikere har utropt til en moderne klassiker og årets beste amerikanske film. Andre filmer i serien denne måneden er: Lincoln, Den Lidenskapelige Fiolinisten, Rebell, Anna Karenina og The Place Beyond the Pines. Les mer om vårt program på verdensteatret.no

Når spill blir til film er det ofte en liten fanskare som enten jubler eller grøsser, siden disse filmene sjelden klarer å fange det store publikum. Nå ser det derimot ut som at mannen som kan gjøre disse filmene stuerene og til vinnere av box-office, har tatt steget inn i ringen.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASEN@GMAIL.COM

Hvis man tenker seg om, er det ikke mange filmer basert på spill som er så veldig bra, eller veldig populære. Du tenker kanskje på Tomb Raider og Prince of Persia, men førstnevnte var verken bra eller populær; Prince of Persia var bare halvveis på alle måter. Den store majoriteten

av spill-filmer når ikke høyt opp hos verken anmeldere eller box-office, men nå ser det ut som noen ting snur.

Det var på 25-års jubiléet til spillserien Metal Gear Solid at The Avenger-produsenten Avi Arad dukket opp på scenen og annonserte at en film basert på serien var på vei. Dette er ikke bare store nyheter for Metal Gear Solid fansen, men for alle som har

lyst til å se skikkelig forseggjort filmer basert på spill. Når en av de største produsentene i Hollywood interesserer seg for dette mediet, er det gode nyheter.

Det skal nevnes at Resident Evil har hatt suksess i filmform, men pga dårlige anmeldelser, har de aldri blitt tatt inn i varmen.

Kanskje den største katastro-

fen som har skjedd spillfilmer, er den tyske regissøren Uwe Boll, som har skjendet mange kjære spillserier med latterlig dårlige filmer. Alone in the Dark, Bloodrayne og Far Cry er sett på som de dårligste filmene laget noensinne, og gjør det derfor vanskelig å ta slike filmer seriøst, men nå har redningen kommet.

Grunnen til at spill-interes-

serte nå kan jubler er fordi Avi Arad var en av drivkreftene bak den store bølgen av gode superhelt-filmer som har kommet de siste årene. Han står bak hele Avenger-serien og er med på å sette på tone og trend på hvilke retninger Hollywood skal ta. Med Metal Gear Solid filmen, ser vi kanskje et skifte i hva slags filmer vi kan forvente fra Los Angeles, noe som kanskje ikke er så dumt.

Hvor gikk nostalgien?

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Jeg elsker tango. Jeg elsker nostalgien i tango. Jeg kunne ikke vente til "lidenskapelig tango under arktisk vinterhimmel", dvs. Tangokonsert med Glöd. Salen var helt full, full av unge

og av de litt eldre. Det er lenge siden jeg har sett den lille salen på Verdensteatret så fylt. Alle billetter ble utsolgt, og det bekrefter tangos popularitet i Norge.

Den sosiale og intime dansen ble presentert av Nordnorsk Opera og Symfoniorkester, i regi av Kultur i Troms. Voka-

listen, svenske Lena Jinnegren, sang alle sanger akkompagnert av Maria Ness (piano), Bendik L. Haanshus (gitar, kappelmester og arrangør av musikk) og Tromsø Kammerorkester. Siden vokalistene har slekt i Finland, forventet jeg den finske tango. Når jeg så Jinnegren på scenen, ønsket jeg litt mer. Hun hadde

karakteristiske tango-flammer i øynene.

Faktisk var det bare en sang jeg likte, coveret av Yo soy Maria. Denne sangen ble også fremført som en sterk encore. Kanskje fordi av alle presenterte sanger, hadde den alt tango bør ha: glede, lengsel, glød, nærhet og

nostalgi. Det var lett å komme i tangostemming etter de første låtene, men dette avtok i løpet av kvelden. Låtene ble like og nostalgien forsvant for min del.

Likevel, tango finner alltid veien til mitt hjerte, og konserten ble avsluttet med varm milonga på Verdensteatret Kafés gulv.

kunst på campus

Arnold Johansen

Per Kleiva er en viktig representant for silketrykkets utvikling i Norge.

Arnold Johansen gikk ut fra Statens Kunstakademi (Oslo) i 1981, og allerede i akademitiden markerte han seg med arbeider som kombinerte grafikk og fotografi. *Burstad* er et eksempel på dette. Arbeidet viser et fraflyttet fiskevær på Finnmarkskysten, og er del av en større serie fotografier som er laget i en særegen bretteteknikk. Denne teknikken lar oss se motivet fra ulike vinkler, og er i

slekt med op-art, men minner også om en egen type turistpostkort.

Johannes velger gjerne motiv med lokal forankring. I stedet for at disse motivene fremstår som faste og stabile størrelser, understreker Johannes bilder det foranderlige både ved landskapet selv og ved menneskets forhold til det.

I tillegg til landskap, er

Johansens foretrukne genre portrettet. De tre portrettene i UiTs samling vitner om en kunstner som behersker et stort teknisk og uttryksmessig spenn: Fra det rolige, men gåtefulle *Sverre*, til det drastiske *Februar* – ansikt der modellens ansikt (kunstnerens mor) liksom er revet opp av dype furer og beveger seg langt i retning av deformasjon.

EGG M/HUS, 1986, Etsning, 85 x 64 cm

FOTO: CAMERON THOMPSON

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

Eugenikken på norsk

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Alt er på papir, og alt høres så utrolig ut, når beslutninger av utryddelsen fremstilles på en slik objektiv og formell måte. Den endelige løsning på jødespørsmålet i blant annet Norge, på 140 sider.

Maskineriet er en uvanlig roman, som er en samling av gamle dokumenter omhandler jødespørsmål fra den andre verdenskrig. Her er brev, kvitteringer, rapporter eller avisartikler (mesteparten i Aftenposten) som vitner om

saken. Disse ble beriket med en slags fabel, som beskriver følelser og tanker av de mest populære aktørene (og samtidig forfatterne av disse dokumentene) på den tiden: Quisling, Himmler, Heydrich eller Hagelin.

Veldig interessant del av boka er kapittelet som er viet til Halldis Neegård Østbye, den antisemittiske og nasjonalsosialistiske forfatteren og hennes forslag til hvordan å løse "et problem" kjent som jødespørsmål. Hun skrev ei bok med tittelen Jødens krig. Først mente hun at jødeproblemet er universelt og angår alle verdens folk, således også Norge.

Blant effektive løsninger som hun presenterte er assimilasjon, pogromer og zionismen. Enda mer interessant er denne prosessen med å skrive denne boka, alle emosjoner og motiver er forvirrende. Da begge bokopplag ble utsolgt, stilnet Østbye. Hagelin skal ha satt pris på hennes innsats.

Du får mye mer – lister, legerklæringer, telegrammer, meldinger. Ved å åpne denne boka har du faktisk en saksmappe foran deg, blottet for illusjoner. Hvis du ønsker å vite hvor og når de endelige beslutninger ble tatt, utfør etterforskning selv, en gang til, på din egen måte.

EINAR O. RISA
MASKINERIET.
LISTENE
En besettelse

tiden

FOTO: PRESSE

TITTEL: MASKINERIET. LISTENE. EN BESETTELSE.

FORLAG: TIDEN NORSK FORLAG

FORFATTER: EINAR O. RISA

UTGITT: 2012

FOTO: PRESSE

TITLE: SWORD OF THE STARS: THE PIT

DEVELOPER: KERBEROS PRODUCTIONS

Proctologist: Explorer

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

Roguelikes! Now there's a funny genre. It's like playing a game that hates you. I'm not talking about playing a game that's a little bit frustrating. No. Roguelikes really, actually hate you. It's like you ran over their dog or something.

At least that's what it always used to be like. Things have changed over the last few years with the appearance of friendlier, simpler roguelikes. Now they have proper graphics and a mouse-driven UI

and everything. The latest of these roguelike-likes comes from Kerberos Productions under the verbose title of *Sword of the Stars: The Pit*.

At the time of writing, *SOTS: The Pit* is something of a mixed bag. It's got all the basic ingredients of a roguelike in place: RPG stats, turn-based combat, permadeath, randomly generated dungeons. It also has a science fiction setting, which is comparatively unusual for a roguelike. And frankly, it's not a bad game.

But I couldn't help but feel like there was something missing from *SOTS: The Pit*. The game never re-

ally seems to shine. Its dungeons quickly feel repetitive and lacking in surprise, so much so that after a few playthroughs I felt no real motivation to return to the game. A good roguelike doesn't leave you feeling like that. A good roguelike leaves you beaten, broken and begging for more. Each brutal failure should leave you wanting to rush back in with a new character, a new loadout, and a new plan.

In theory, *SOTS: The Pit* should give the player plenty to sink their teeth into. It has a 4 different difficulty levels, 3 different starting characters. It has a decent crafting system, computer hacking and a

fairly novel mechanic for deciphering encrypted messages. It's also a good combat system and the enemies you fight are varied and generally make for fun opponents.

The game's biggest failing is its uninspired dungeons. While it's true that each floor of the dungeon is randomly generated, in practice they are all functionally identical. It's the same set of rooms filled with the same objects and monsters, all just rearranged slightly each time. Never in my time with *SOTS: The Pit* did I encounter anything unexpected that forced me to switch up my tactics. None of my deaths were either memora-

ble or hilarious. Most of the time I would either die slowly from starvation or get jumped by more enemies than I could handle.

It also doesn't help that the game clearly tries very hard to have a sense of humour, but fails miserably.

Then again maybe I'm being too harsh on this game. The basics are all there, it just needs a little extra polish to make it shine. Kerberos have been pretty good about updating the game with new features. Given enough time and care it has the potential to grow into something quite special.

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

ARGON ER OGSÅ BRUKT I GASSUTLADNINGSLAMPEN DER GASSEN AVGIR ET BLÅTT LYS.

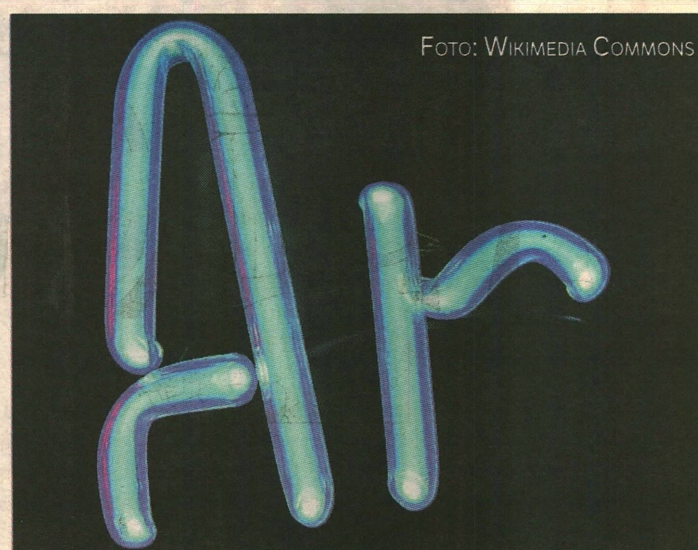

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Grunnstoff nummer 18 er edelgassen Argon. Argon utgjør 0.93% av jordens atmosfære, og er dermed den tredje vanligste gassen etter nitrogen og oksygen.

Men argon er en edelgass, og reagerer (nesten) ikke med noe som helst. Navnet argon, kommer fra det greske ἀργον, som betyr den late som refererer til mangelen på reaktivitet.

Argon blir brukt til en hel rekke forskjellige formål siden gassen er så lite reaktiv, og så lett tilgjengelig fra atmosfæren.

Argon blir nemlig produsert ved at det blir ekstrahert fra atmosfæren, sammen

med nitrogen og oksygen. Siden det ekstraheres sammen med nitrogen og oksygen som det brukes store mengder av, blir også argon billig.

Derfor brukes argon til alt fra sveising (gassen brenner ikke) og vindusisolasjon (argon leder ikke varme særlig godt) til slaktning av høns (gassen fortrenger oksygen, og kveler på den måten hønsene).

Argonet som vi finner på jorda kommer av den radioaktive nedbrytingen av kalium-40 i jordskorpa som gir argon-40, mens argonet man finner i resten av solsystemet primært kommer i fra proses-

ser som foregår i sola der det dannes argon-36. Så for å avgjøre om en stein er fra solsystemet eller hører hjemme på jorda kan man måle atomvekta til argonet.

Den radioaktive nedbrytingen av kalium-40 til argon-40 er en av de målene man bruker for å beregne hvor gamle steiner er her på jorden, halveringsti-

den til kalium-40 er over en milliard år, så den metoden kan brukes for veldig gamle steiner (mer enn 100000 år gamle).

I medisinsk behandling brukes flytende argon ved -190 grader celsius for å ødelegge kreftceller, og argon-lasere har også blitt brukt for å ødelegge svulster, korrigere øyesyn og "sveise" blodårer.

ISU recipe

FOTO: PRESSE

Pain Perdu (French Toast)

In a large bowl, whisk the eggs, milk, vanilla, sugar, and cinnamon until blended. Arrange the bread in a large shallow baking dish, layering or slightly overlapping the slices, if necessary. Pour the milk mixture over the bread and let stand for at least 30 minutes, carefully turning the bread with a wide spatula and rearranging it so it is evenly moistened halfway through the standing time.

Position one oven rack in the upper third of the oven and one in the lower third and preheat the oven to 400°F (205°C). Put 2 tablespoons of the butter on each of two

baking sheets with sides and place in the oven until the butter melts and pans are hot, about 5 minutes. Tilt the pans so the butter covers them evenly. Remove from the oven.

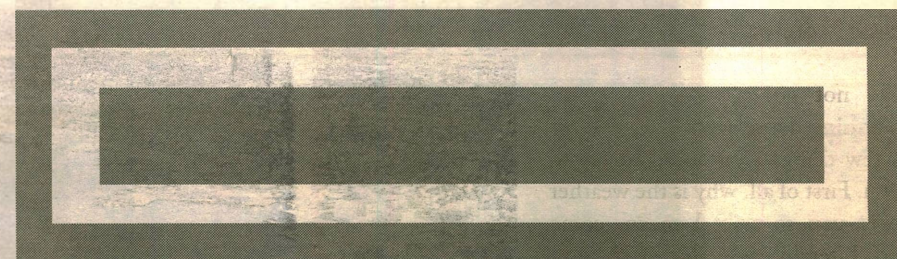
Place 5 to 6 slices of the soaked bread on each of the hot pans, spacing them evenly. Bake for 15 minutes. Take the

pans out of the oven and turn each piece of bread over with a wide spatula. Return the pans to the oven, placing the one from the top rack on the bottom rack on the top, and bake until the bread is puffed and evenly browned, 15 to 20 minutes more.

Transfer to a platter, dust with powdered sugar and serve with maple syrup, if desired.

Makes 10 to 12 servings.

6 large eggs
1 1/2 cups milk
1 1/2 teaspoons pure vanilla extract
2 tablespoons granulated sugar
1/2 teaspoon ground cinnamon
10 to 12 thick (1/2 to 1/3 inch) slices day-old French or Italian bread
4 tablespoons unsalted butter
Powdered sugar
Maple syrup (optional)

Vare bilde og flinke Tannpleiere
Christina og Kristin ønsker deg velkommen

-Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
-Tannbleiking kr 3000,-
-Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 20% på disse prisene. Gjelder også på behandling utført av tannlege. Husk studentbevis.

Ring for time:

Tannlege Kjærstad AS
Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188
resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Kristin Solvang og Christina Fredheim

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the beautiful Australian I met last summer: I still think of you and will hold you to the promise of a windmill!

To the Italian guy who always wears a suit and fedora: this is not a film, you do not look cool, get over yourself.

To the black haired guy who keeps approaching me at work and trying to get me to dance: I know we spoke for a combined 3 hours in your

kitchen but I have no idea what your name is.

To my flatmate who is yet to respond to me, even after 5 months: I steal your stock cubes and tin opener in hope of a confrontation.

To Norwegian men: your trouser lengths are generally too short.

To the long-haired guy in my seminars: wash it more, it looks like you could sculpt it.

advice column: ask Tromsø!

Dear Tromsø,

I'm not going to complain or anything. Don't worry. There's just a few things I just need to say to you. First of all, why is the weather over you so shit? I mean, come on. Literally every day starts with sunshine and 5 minutes later there are clouds all over the sky. They appear as if from nowhere. What's your secret? How do you do it? And, more importantly, WHY?!

Why is it always snowy and slippery? Just a thought: it might be fun to get some sun during the day. And maybe get rid of the snow? Before May perhaps? Please? Pretty please?

Secondly, why are you so expensive and have so few clothing shops? I could stand one of them, but the two combined make the shopping experience of Tromsø a not-very-enjoyable one. I realise you're in Norway and all, but it's not enough of a reason to charge 89 kr for a baguette in town! Sort it out now!

Why are your roads so bad and narrow and your buses always late? I realise that the latter is a consequence of the former. But it can be resolved. Especially if you're thinking of building an underground. You clearly have the money, Tromsø, you just don't know

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

how to spend it (what's up with all the tunnels? There's like a million of them here!).

Your concerned resident

Dear Resident

I might not be ideal. There might be things I need to improve on. True. But you moved here, so the joke's on you! The reason the weather's so bad is cause I really do not want more tourists to visit me, especially not those Instagramming a really blurry picture of the cathedral (seriously people, it's just a building!) or trying to conceive a baby (can't believe there are people actually travelling here just to have sex!). Plus if there are clouds in the sky you can't see the Northern Lights! Such a relief.

I'm expensive cause I'm in Norway. I don't have any clothing stores cause I'm in Norway. Get over it. Or move. It'd make me so happy to see you move. To Sweden, preferably, as I'm not a fan of the country.

And I really don't have the money to make the roads better. (I actually do, but shush, I need to spend them on less important things. I think a million new pens with the Tromsø logo would be really useful, don't you?)

To conclude: love me or leave me. Preferably the latter.

Truly yours,

The Paris of the North (SERIOUSLY who came up with that name?!)

utroscope

Aries: Find light in the beautiful sea and choose to be happy. You and Rihanna, you and Rihanna, you're like diamonds in the sky. You're a shooting star, she sees. A vision of ecstasy. When you hold her, she's alive. You're like diamonds in the sky.

Taurus: Somebody wants to spend their life with a person like you and do all the things that you want them to. Till that time has come, maybe you could dance with them?

Gemini: It's clearly noticeable that you're puttin' your defences up, because you don't want to fall in love and if you ever did that, you think you'd have a heart attack, but instead of listening to Demi Lovato all week round, just man up!

Cancer: If you want to be with the person you like, there's a price to pay. That person is a genie in a bottle, you gotta rub them the right way. If you want to be with them, they can make your wish come true. You gotta make a big impression (oh yeah), gotta like what you do.

Leo: Heyy, can't you see, some girl is calling. She thinks that a guy like you should wear a warning. It's dangerous. She's fallin'. With a taste of your lips she's on a ride! You're toxic, she's slipping under. With a taste of poison paradise, she's addicted to you. Don't you know that you're toxic?

Virgo: You told somebody you loved them? So why did you leave them, all alone? Now you tell them you need them when you call them on the phone. But your bridges were burned, and now it's your turn to cry, cry them a river.

Libra: It's getting hot in Tromsø, so hot, so take off all your clothes! You are, getting so hot, you wanna take your clothes off? It's getting hot in Tromsø, so hot, so take off all your clothes. You are, getting so hot, you wanna take your clothes off?

Scorpio: Remember that you're a survivor (What?) You're not gonna give up (What?) You're not gonna stop (What?) You're gonna work harder (What?)!

Sagittarius: You'll win the lottery this month. The lucky numbers are: 8008135. Just joking. But it spells something. Something you're lacking. If you're a boy — congratulations. If you're a girl — poor you.

Capricorn: So, Easter's almost here. Flowers, sun, spring. Reality check: you live in Tromsø. Here it goes: snow, clouds, winter. Forever winter. Get used to it.

Aquarius: Mark your calendar: the 25th of March, the Waffle Day. Oh, looking at you, it seems like every day is a waffle day for you. Well, at least you'll have an excuse to get even fatter.

Pisces: Hi! You're weirdly happy recently? Think your life might finally turn round? That you'll find a boyfriend and be happy again? Think again. It's just because there's more sunlight outside. Sunlight is not going to find you a boyfriend. Sunlight is not going to help you lose weight. Sunlight is not going to make your face pretty. Sorry about that.

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

Journalister

- Anna Krüger
- Bjarte Aalmo Lund
- Francesco Pogliano
- Henrik Vikeby
- Ida Bing

Joe Collins

- Juan Pablo
- Kjetil Engh Aasen
- Lyonel Perabo
- Olga Shavrina
- Piotr Mazur
- Sara Lupini
- Thea Vinge
- Thomas Schleider

Tosia Chomicz

- Vladimir Mihajlovic
- Fotografer
- Alexandra Tenebros
- Bjarte Aalmo Lund
- Eva Stenstand
- Juan Pablo

Kirsti Wester Amundsen

- Linnea Nordstrom
- Maria Isabelle Mikalsen
- Olga Koulikova
- Olga Shavrina
- Sally Rosendahl
- Tina Derakhshan
- Thea Vinge

Illustratører

- Ha Anh Tran
- Joshua Hanger
- Natalia Mazur
- Julia Hagerup

Korrektur

- Alexandra Tenebros
- Amie Leigh Fairs
- Henrik Vikeby
- Joshua Hanger
- Sussanne Roaldsen
- Thea Vinge

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø.

for an updated calendar of all the cultural events, go to our website

utopia.no

**Musikk Kunst Tea-
ter Film Driv Annet**

torsdag 21. mars
FilmQuiz, Driv, 19:00

fredag 22. mars
WestSide Story, Kulturhuset, 18:00
Fredagsquiz, Driv, 19:00
Fredagsvors, Driv, 20:00
**SYMPONISK: PÅSKEORATORIET OG
MAGNIFICAT**, Tromsø Domkirke, kl.
21:00
Blood Command, Bastard, 22:00

søndag 24. mars
Sportssøndag, Driv, 11:00
Stories We Tell, Verdenstea-
tret, 19:00
Silver Linings Playbook,
Verdensteatret, 21:00

torsdag 28. mars — 02. april
GOD PÅSKE!!

lørdag 06. april
Carsten Dahl, Kulturhu-
set, 20:00
Senjahopen, driv, 22:00

søndag 07. april
Anne Kristin Sagmo &
Bjørn-Peder Johansen,
Verthuset Skarven, 20:00

mandag 15. april
Mandagsrock, driv, 20:00
Den Lidenskapelige
Fiolinisten, Verdensteatret,
18:30
The Shining (Spesialutga-
ve), Verdensteatret, 20:30

torsdag 18. april
Eva & The Heartmaker, driv,
21:00
**CROSSOVER: TRYGVE SEIM
OG THE SOURCE**, Verdenstea-
tret, Tromsø, kl. 19.30

tirsdag 02. april
tirsdagslounge, Driv,
20:00
Stories We Tell, Verdens-
teatret, 19:00
Silver Linings Playbook,
Verdensteatret, 21:00

onsdag 03. april
Studentquiz, driv, 19:00
The Extraordinary Adventures
Of Adèle Blanc, Verdensteatret,
19:00
Lincoln, Verdensteatret, 21:00

torsdag 04. april
Filmquiz, driv, 19:00
**NATTENS umusikalske
DRONNING**, Kulturhuset,
19:30

fredag 05. april
FEMME, Kulturhuset, 20:00
MOVE, Kulturhuset, 20:00

lørdag 13. april
Dansekarusellen, Kulturhuset,
18:00
Arctic Clubnight, driv, 23:00

mandag 15. april
Mandagsrock, driv, 20:00
Den Lidenskapelige
Fiolinisten, Verdensteatret,
18:30
The Shining (Spesialutga-
ve), Verdensteatret, 20:30

torsdag 18. april
Eva & The Heartmaker, driv,
21:00
**CROSSOVER: TRYGVE SEIM
OG THE SOURCE**, Verdenstea-
tret, Tromsø, kl. 19.30

mandag 08. april
Mandagsrock, driv, 20:00
Margaret, Verdensteatret, 18:00
Lincoln, Verdensteatret, 20:45

tirsdag 09. april
tirsdagslounge, driv, 20:00
Lincoln, Verdensteatret, 18:15
Anna Karenina,
Verdensteatret, 21:00

onsdag 10. april
Daniel Norgren support:
Barrelhouse, driv, 21:00
Filmtalk: Hanne Johnsen
presenterer White Crow,
Verdensteatret, 17:00
Smuggitt: Warm Bodies,
Verdensteatret, 21:00

torsdag 11. april
FilmQuiz, driv, 19:00
**KAMMERORKESTER: HEN-
NING KRAGGERUD, GRIEG OG
SVENDSEN** - kremen av norsk
musikk for strykere, Verdenstea-
tret, Tromsø, kl. 19.30

fredag 12. april
Fredagsvors, driv, 20:00
Honningbarra, driv, 22:00

tirsdag 16. april
Silje Nergaard, Kulturhu-
set, 19:30
tirsdagslounge, driv,
20:00

onsdag 17. april
StudentQuiz, driv, 19:00
Anne Kat Hærland – Jakten på
Ærligheten!, Kulturhuset, 19:00

torsdag 18. april
Eva & The Heartmaker, driv,
21:00
**CROSSOVER: TRYGVE SEIM
OG THE SOURCE**, Verdenstea-
tret, Tromsø, kl. 19.30

